

Dzisiaj wysyłamy bezpłatną książkę dla stałych prenumeratorów
z powieścią i filmem: „ZNACHOR“

Oreodownik

Exemplarz
pojedynczy

10
groszy

Prenumerata
miesięczna

2,50

Ilustrowany dziennik narodowy i katolicki

Nr 213

Wydanie

L

Rok 68

Sobota, dnia 17 września 1938

Premier Chamberlain z wizytą u Hitlera

W czwartek o godz. 8,35 rano wyleciał Chamberlain samolotem do Berchtesgaden — Spotkanie z Hitlerem inicjatywą Daladiera? — Doniosła waga rozmów

Berlin. (PAT) Niemieckie Biuro Informacyjne ogłasza, że premier brytyjski Neville Chamberlain za pośrednictwem ambasady brytyjskiej w Berlinie zwrócił się do kanclerza Hitlera z następującym oświadczeniem:

„Z uwagi na coraz bardziej krytyczną sytuację proponuję swój natychmiastowy przyjazd dla podjęcia próby znalezienia pokojowego rozwiązania sprawy. Zamierzam przybyć drogą powietrzną i jutro rano jestem gotów do odlotu. Proszę o zakomunikowanie mi, kiedy najwcześniej mógłby mnie Pan przyjąć i proszę o wyznaczenie miejsca spotkania. Będę Panu wdzięczny za natychmiastową odpowiedź.”

Kancelarz Hitler w odpowiedzi na propozycję premiera brytyjskiego odpowiedział, iż gotów jest spotkać się z premierem brytyjskim 15 bm.

Londyn (Tel. wł.) Premier Chamberlain odleciał dziś o godz. 8,35 z lotniska w Heston do Berchtesgaden w towarzystwie sir Horwada Wilsona i Williama Stranga.

Londyn (Tel. wł.) Wiadomość o decyzji premiera udania się do Hitlera wywołała tu olbrzymie wrażenie.

W czwartek rano panował w siedzibie premiera duży ruch. Policja obstawiała Downing Street, wpuszczając przechodniów dopiero po wylegitymowaniu, aby uniknąć ewentualnych demonstracji, których obawiano się ze strony komunistów.

Wyjazd Chamberlaina

Krótko przed godziną 8 ukazał się uśmiechnięty premier w drzwiach swej siedziby. Zatrzymał się chwilę, by stwierdzić z zadowoleniem, że pogoda jak na obecne warunki londyńskie jest bardzo piękna. Fotografowie prasowi wykorzystali ten moment i zrobili kilka zdjęć. Premier wsiadł do samochodu, kiwając ręką na pożegnanie zebrany tłumom.

Na lotnisku oczekiwał Chamberlaina wysłannik ambasady niemieckiej rada dr Kordt w otoczeniu urzędników i przedstawicieli prasy niemieckiej. Krótko potem przybył minister spraw zagranicznych lord Halifax w towarzystwie małżonki i stałego podsekretarza stanu lorda Cadogana. Przed zajęciem miejsca w samolocie premier przez dłuższy czas rozmawiał z lordem Halifaxem i dr Kordtem. Przedstawicielom prasy Chamberlain oświadczył co następuje:

Oświadczenie premiera

„Znajduję się w drodze do kanclerza Niemiec, gdyż wydaje mi się, że położenie jest obecnie takie, iż osobiste rozmowy pomiędzy kanclerzem i mną mogą dać pozytywne wyniki. Moja polityka stale zmierzała do zabezpieczenia pokoju a przyjęcie mej propozycji odbycia osobistej konferencji z kanclerzem pozwala żywić nadzieję, że wizyta u woźdza Niemiec da pozytywny wynik.”

Chamberlain wystartował o godz. 8,35.

W Monachium, dokąd premier brytyjski przybył około godz. 13, oczeki-

wali go minister spraw zagran Rzeszy Ribbentrop i amb. Henderson.

O rozmowach z Hitlerem

Berchtesgaden. (PAT) Premier Chamberlain przybył parę minut przed godziną 16 specjalnym pociągiem kanclerza Hitlera, w towarzystwie min. Ribbentropa, na dworzec w Berchtesgaden. Powitali go tu szef kancelarii prezydialnej kanclerza Hitlera dr Meissner oraz szef adiutantury sił zbrojnych mjr Schmundt. Ludność Berchtesgaden zgromadziła premiera Chamberlaina przy wjeździe na dworzec owację. Po krótkim pobycie w Grand-Hotelu udał się premier Chamberlain w towarzystwie dra Meissnera i mra Schmundta do rezydencji kanclerza Hitlera.

Berchtesgaden. (PAT) Premier Chamberlain przybył o godz. 16,55 samochodem kanclerza Hitlera do rezydencji kanclerskiej.

Kancelarz Hitler powitał swego gościa na progu domu. Przed rezydencją ustawiona była kompania honorowa straży przybocznej.

Premierowi Chamberlainowi towarzyszyli ambasador brytyjski w Berlinie sir Neville Henderson, min. Ribbentrop, William Streang, sir Horace Wilson, sekretarz stanu Weizsaecker i amb. v. Dirksen.

Po przywitaniu się z kanclerzem Hitlerem wszedł premier Chamberlain na zaproszenie kanclerza do hallu rezydencji, gdzie zasiadł wraz z towarzyszącymi mu osobami do herbaty.

Wrażenie w Pradze

Praga. (Tel. wł.) Położenie jest teraz bardziej zaostrzone. Szczególnie zaostrzyło się ono wieczorem, gdy Henlein domagał się stanowczo autonomii lub plebiscytu, gdy tymczasem rząd

czeskosłowacki oświadczył, że takich żądań przyjąć nie może. W dobrze poinformowanych praskich kołach politycznych mówi się, że Anglia w dalszym ciągu usiłuje skłonić rząd Czechosłowacji do ustępstw. Wiadomość o podróży Chamberlaina wywołała w Pradze bardzo silne wrażenie. Sądzą, że wizyta ta przyczyni się do ostatecznego pokojowego załatwienia sprawy. (w)

Opinia „Timesa”

Interesująca jest opinia „Timesa”, który przewiduje, że wynik rozmów nie będzie kompletnym rozwiązaniem zagadnienia. Jecz raczej wznowieniem przerwanych rokowań. Jednakże Chamberlain nie podejmowałby swej podróży, gdyby nie widział co najmniej pewnych widoków porozumienia. W zasadzie impas rokowań w Pradze nie jest — zdaniem „Timesa” — ostateczny.

Myśl spotkania z kanclerzem Hitlerem według „Timesa” rzucić miał premier Daladier który we wtorek wieczorem w rozmowie telefonicznej z Chamberlainem podobno zaproponował aby obaj polecili do kanclerza Chamberlain wyrazić miał pewne zastrzeżenia co do udziału Daladiera wysuwając argument, że prawdopodobnie kanclerz postawiłby za warunek udział w rozmowie Mussoliniego. W końcu „Times” podkreśla, że Chamberlain udaje się do kanclerza z pełną aprobatą Francji.

Stanowisko Francji

Obecnie punkt ciężkości polityki europejskiej przenosi się do Londynu.

W kołach wojskowych omawia się sprawę mobilizacji we Francji i zaznacza, że według wszelkiego prawdopodobieństwa nie będzie ona z tym zwlekać aż do otrzymania wiadomości o odpowiednich krokach w Niemczech. Francja nie chce być zaskoczona, toteż swe zarządzenia mobili-

zacyjne dostosuje całkowicie do podobnych zarządzeń Czechosłowacji. Podkreśla się również, że wypadki w środkowej Europie toczą się znacznie szybciej, aniżeli to przypuszczano.

Co mówią w Ameryce?

W kołach politycznych mówi się, że wizyta Chamberlaina w Berchtesgaden niewątpliwie przyczyni się do uratowania pokoju w Europie, o ile tylko Niemcy mają naprawdę dobrą wolę. Według nadeszłych tu wiadomości ze Stanów Zjednoczonych wspomniana wizyta Chamberlaina uważana jest w Ameryce za wielką sensację. Przeważa w Waszyngtonie pogląd, że Anglia w ostatnich dniach zdobyła stanowisko najsilniejszego czynnika w Europie pracującego nad pokojem.

W Stronnictwie Ludowym

Warszawa. (Tel. wł.) W kołach politycznych, wśród działaczy Stronnictwa Ludowego, szczególnie na prowincji, poruszany był projekt zwołania nadzwyczajnego kongresu Stronnictwa w związku z ostatnimi zmianami na terenie politycznym Polski. (w)

Siedziba gen. komisarza wyborczego

Warszawa. (Tel. wł.) Siedzibą generalnego komisarza wyborczego będzie biuro Prezydium Rady Ministrów. Generalny komisarz już wczoraj podjął urzędowanie. (w)

Obywatele Gdańska głosują w Gdyni

Warszawa. (Tel. wł.) Obywatele polscy w Gdańsku głosować będą na terenie Gdyni. (w)

Nasza premia dla stałych prenumeratorów

Razem z dzisiejszym numerem „Oreodownika” wysyłamy tom pierwszy książki z powieścią Tadeusza Dołęgi-Mostowicza pod tytułem „Znachor”. Książkę otrzymują bezpłatnie tylko ci prenumerujący „Oreodownika”, którzy prenumeratę za wrzesień w kwocie 2,50 zł już zapłacili z góry.

Kto prenumeraty za wrzesień dotychczas nie uregulował oraz ci Czytelnicy nasi, którzy „Oreodownik” kupują w pojedynczych egzemplarzach, książki oczywiście nie otrzymują, o czym na łamach „Oreodownika” kilkakrotnie uprzedzaliśmy. Nikt więc nie może do nas z tego powodu żywić żalu i rościć sobie jakichkolwiek pretensyj.

Dla uniknięcia nieporozumień wyjaśniamy, iż nasze dodatki książkowe, kalendarze itp. są przeznaczone jako premie tylko i wyłącznie dla stałych prenumeratorów, a więc dla takich

czytelników, którzy „Oreodownik” prenumerują z miesiąca na miesiąc i prenumeratę placą za każdy miesiąc z góry. Ci stali prenumerujący nasi otrzymają tom drugi „Znachora” bezpłatnie i to za kilka tygodni. Dokładny termin wysyłki tomu drugiego podamy niebawem.

Do oddzielnej sprzedaży książek z powieścią „Znachor” z zasady nie oddajemy. Kto jednak z jakichkolwiek przyczyn na wrzesień „Oreodownika” nie zaprenumerował, a chciałby otrzymać tom pierwszy „Znachora”, ten niechaj zamówi sobie „Oreodownik” w prenumeracie na październik i wpłaci tytułem prenumeraty 2,50 zł oraz tytułem dopłaty za tom pierwszy „Znachora” 1.— zł, razem 3,50 zł. W takim razie otrzyma tom drugi oczywiście bezpłatnie.



Po raz drugi zakwitły kasztany.

W Sudetach nie ustają krwawe starcia

Henleinowcy demoluja sklepy — J Zajścia w Chebie

Paryż (Tel. wł.) Nadchodzące tu wiadomości świadczą, że w okęgach niemieckich Czechosłowacji zapanało wrzenie, czego dowodem są ciągłe krwawe starcia. M. in. donoszą, że sklepy czeskie, żydowskie oraz należące do Niemców, którzy nie należą do partii sudeckiej, są przez henleinowców demolowane. Czesi, Żydzi i Niemcy z poza partii Henleina opuszczają pośpiesznie obszar Sudetów. Wyjeżdżają również w ogóle z Czechosłowacji obywatele niemieccy, którzy pośpiesznie wracają do kraju.

Kierownictwo Partii Niemców Sudeckich wydało komunikat, w którym twierdzi, że w środę o godz. 18.30 przed główną siedzibą partii w Chebie przy dworcu i filii w centrum miasta nagle zjawilo się wojsko, żandarmeria i policja z samochodami pancernymi oraz tankami, zajmując stanowisko bojowe.

Po dłuższej strzelaninie wzięto siedzibę partii szturmem. W partyjnych lokalach służbowych znajdowało się 5 osób, o których losie nie wiadomo. Na parterze domu, w którym była siedziba partii są dwie restauracje. W czasie strzelaniny było w nich dużo gości. Liczby ofiar nie da się w tej chwili ustalić.

Według wiadomości z oficjalnych kół czeskich, aresztowano szereg posłów i funkcjonariuszów Partii Niemców Sudeckich. Niebawem mają oni stawieni być przed sądem.

Dalsze starcia i dezercje

Berlin. (PAT) Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Chebu, że w czwartek doszło na obszarze sudeckoniemieckim do szeregu dalszych zaburzeń. Władze dokonały licznych aresztowań. Liczba zabitych po stronie sudeckoniemieckiej wzrosła do 35.

Obrady Zarządu Głównego Stronnictwa Narodowego

Warszawa. (Tel. wł.) W związku z nowymi wyborami do Sejmu i Senatu obradował w dniu wczorajszym zarząd główny Stronnictwa Narodowego. (w)



Uczony sowiecki prof. Judin, wynalazł podobno po kilkunastoletnich eksperymentach, idealną narkozę dla wszelkiego rodzaju operacji chirurgicznych. Odnacza się ona podobno zupełnie nieszkodliwoscia na organizm, a jednocześnie wywołuje bardzo głęboki sen, bez jakiegokolwiek przykrych następstw po obudzeniu.

W celu przeciwdziałania ucieczce kapitałów żydowskich z Włoch, urząd celny w Chiasso zwołał wspólną konferencję z udziałem inspektorów policji oraz straży granicznej celem zastanowienia się nad zarządzeniami nieodzownymi dla uniemożliwienia przemytu dewiz.

Do Wiednia nadeszły informacje o losie wybitniejszych Austriaków, osadzonych po „Anschlussie” w Dachau. Pułkownik Adam pracował w kamieniołomach. Minister Ludwig i redaktor naczelny Funder przeszli kurs nauk o narodowym socjalizmie, który prowadzić musi redaktor „Der Tag” Kalmar.

Aresztowani w Berlinie przed kilku tygodniami w znacznej ilości Żydzi pracują obecnie w kamieniołomach w pobliżu Weimaru.

Według ostatnich danych statystycznych, dotyczących ruchu ludności w Wiedniu, w stosunku do ostatniego półrocza 1937, śmiertelność w pierwszym półroczu 1938 znacznie wzrosła, przy równoczesnym spadku urodzin.

Berlińskie czasopismo katolickie „Katholische Kirchenblatt fuer Berlin” zostało skonfiskowane przez tajną policję państwową.

Na stacji kolejowej w Kütchen (Niemcy) na linii Torgau — Bilenburg wykończył się trzy wagony. W wypadku tym 3 osoby zostały zabite, a 3 odniosły poważne obrażenia.

W stoczni marynarki wojennej Toronto spuszczone na wodę nowy włoski okręt wojenny „Alberto Guglielmotto”.

Senat chilijski uchwalił projekt ustawy, przyznającej rządowi specjalne uprawnienia, w szczególności co do ogłoszenia stanu oblężenia.

Król Karol II zwołał do zamku w Sinaja posiedzenia Rady Ministrów.

We Wiedniu prace nad budową schronów postępują różno naprzód. Na wielu domach wywieszono tablice z napisem: „Schron piwniczny na 100 osób” itd.

W Austrii rozwiązane zostało stare i znane stowarzyszenie „Deutscher Ritterorden”, do którego należało wielu arystokratów austriackich.

Włoskie Ministerstwo Oświaty zarządziło wycofanie z użytku szkolnego wszystkich podręczników, których autorami są Żydzi.

Z Chebu donoszą o masowych dezercjach z wojska czeskiego żołnierzy Niemców.

W środę wieczorem oddziały policji czeskiej przybyły w Chebie do siedziby Partii Niemiecko - Sudeckiej w hotelach „Victoria” i „Welzel” celem dokonania rewizji. Wywiązało się przy tym krwawe starcie między policją a Niemcami, podczas którego 6 osób zostało zabitych i kilkadziesiąt rannych.

Strajk generalny w Sudetach

Berlin. (PAT) Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Pragi, że na obszarze Sudetów ogłoszony został

strajk generalny. W Libercu wszystkie przedsiębiorstwa zostały zamknięte, a robotnicy opuścili fabryki. Nie wychodzą już nawet dzienniki. Popołudniowe wydanie „Reichenberger Ztg.” nie ukazało się, gdyż cały personel redakcyjny i techniczny przyłączył się do strajku.

Czas trwania strajku nie został określony.

Stan oblężenia w dalszych dwóch okęgach

Praga. (PAT) Stan oblężenia rozciągnięty został na dwa dalsze okęgi, a mianowicie Komotál i Warnsdorf.

Proklamacja Henleina do Niemców sudeckich

„Chcemy powrotu do Rzeszy”, „Chcemy żyć jako wolni Niemcy”

Berlin (Tel. wł.) Przewódca Partii Niemców Sudeckich Konrad Henlein ogłosił następującą proklamację „do Niemców sudeckich, narodu niemieckiego i całego świata”:

„Rodacy!

„Jako piastun Waszego zaufania i świadom swej odpowiedzialności stwierdzam wobec opinii całego świata, że przez skierowanie karabinów maszynowych, wozów pancernych i czołgów na bezbronną ludność sudeckoniemiecką czeski system ciemniczy-cielski dosięgnął swego szczytu. W ten sposób naród czeski wykazał przed całym światem ostatecznie, że współżycie z nim w jednym państwie nie jest możliwe. Dwudziestoletnie doświadczenie z systemem gwałtu, a przede wszystkim ciężkie krwawe ofiary w dniach ostatnich obowiązują mnie do stwierdzenia, że:

„1) W roku 1919, nie dopuszczeni do korzystania z uroczyszc zapewnio-

nego nam prawa do samostanowienia, zostaliśmy wbrew naszej woli wtłoczeni w ramy państwa czeskiego.

„2) Nie zrzekliśmy się nigdy, prawa samostanowienia, nie szczędziliśmy najcięższych ofiar, celem zapewnienia sobie egzystencji w państwie czeskim.

„3) Wszystkie wysiłki, aby naród czeski i jego odpowiedzialne czynniki nakłonić do uczciwego i sprawiedliwego wyrównania, rozbiły się o ich nieustępliwą wolę niszczenia.

„4) W tej więc godzinie sudecko-niemieckiej potrzeby staję przed Wami, przed narodem niemieckim i całym cywilizowanym światem i oświadczam:

„Chcemy żyć jako wolni Niemcy!

„Chcemy spokoju i pracy na własnej ziemi!

„Chcemy powrotu do Rzeszy Niemieckiej!

„Niech nas Bóg błogosławi i naszą sprawiedliwą walkę!”

Włochy opowiadają się za plebiscytem

Rzym. (Tel. wł.) Artykuł w „Popolo d'Italia”, o którym krótko już wczoraj donosiliśmy, przypisywany Mussolinemu, wywołał silne wrażenie.

W artykule tym Mussolini stwierdza, że w Czechosłowacji istnieje nie tylko kwestia sudecka, ale również kwestia węgierska, polska i słowacka. Innymi słowy jest tyle problemów, ile jest w Czechosłowacji narodowości.

Autor artykułu pisze, że lord Runciman powinien być już przekonać się, że nie istnieje ani naród czeskosłowacki, ani państwo czeskosłowackie. Gdyby przymus, jednoczący różne rasy rodziny czeskosłowackiej ustał, zjawisko rozdrobnienia Czechosłowacji byłoby nieuniknione i nieodpart.

W Wersalu powinno by się stworzyć Czechy — nazwa historyczna — z jednolitą ludnością czeską. Jednakże postanowiono przeciwnie „wydać” Czechosłowację — organizm nigdy nie istniejący — i stworzono państwo sztuczne, dając mu od samego urodzenia elementy jego słabości i rozkładu.

Następnie autor artykułu radzi lordowi Runcimanowi, aby zaproponował Benesowi plebiscyt nie tylko dla Niemców sudeckich, lecz i dla wszystkich narodowości, które tego zażądały. W razie odmowy ze strony Benesza, Runciman mógłby mu zakomunikować, że W. Brytania zastanowi się wie-

lektrotnie, zanim przystąpi do wojny tylko dla ochrony państwa, będącego monstrualną fikcją.

Gdyby Londyn zakomunikował, że nie pójdzie, nikt by się nie ruszył. Jeśli Hitler zamierzał przyłączyć do siebie 3 i pół miliona Czechów, to Europa miałaby raczej ruszyć się, lecz Hitler zajmuje się i troszczy się tylko o 3 i pół miliona Niemców. Nikt nie może mu odmówić tego prawa i nikt nie może przeciwstawić się wykonaniu tego obowiązku, a tym mniej Włoch, którzy mają precedensy w tej dziedzinie.

Dalej autor artykułu pisze, że ustaliwszy strefy plebiscytu pozostawałoby zbadać termin, sposób i kontrolę plebiscytu, która mogłaby mieć charakter międzynarodowy, jak to już było z zadawalającymi wynikami przy plebiscycie w Zagłębiu Saary.

Artykuł kończy się oświadczeniem, że nowa sytuacja polityczna i terytorialna, jaka powstałaby w Czechosłowacji, ustaliłaby nowe równowagi i nowe możliwości, a przede wszystkim zapobiegłaby wojnie. Miliony ludzi uważają, że jest absolutną koniecznością uniknięcie tej wojny. Granice, nakreślone agramentem, mogą być zmienione innym agramentem, ale inną jest rzeczą, gdy granice zostały wytyczone ręką Boga i krwią ludzką.

Znamienne stanowisko pisma „Le Temps”

Niemcy sudeccy — według francuskiego pisma — znajdują się w stanie rebelii

Paryż. (Tel. wł.) Prasa francuska całkiem wyraźnie wypowiada się za konieczną przebudowę Czechosłowacji. Nawet „Le Temps”, uchodzący za wyraz opinii Min. Spraw Zagr. niedwuznacznie mówi o urządzeniu Czechosłowacji na wzór Szwajcarii.

Cytowane pismo stwierdza, że dążenie Henleina do zerwania z Pragą jest dziś oczywiste. Kierownicy Niemców sudeckich żądają już nie autonomii lokalnej, lecz głośzą wyraźnie o derwanie od Pragi. Trzy miliony Niemców sudeckich znajduje się w stanie

rebelii przeciwko rządowi praskiemu, który podejmuje kroki o charakterze militarnym. Zderzają się dwa momenty: suwerenności państwa i zasady narodowości. Nie należy zapominać, że Czechosłowacja została zbudowana na uznaniu zasady narodowości. Dziś trudno Pradze opierać się żądaniom, które są niezwykle zbliżone do postulatów czeskich, wysuwanych niegdyś z całą gwałtownością przeciwko monarchii austro-węgierskiej.

CO PISZA INNI:

„Urzędowy” język

„Goniec Warszawski” porusza ważne zagadnienie — język naszych ustaw. Oto do autora artykułu przyszła delegacja rzemieślników z prośbą, aby wytłumaczył im taki oto ustęp ustawy wyborczej, ogłoszonej w „Dzienniku Ustaw”:

„Art. 48 (1.) Jeżeli lista w wyniku obliczenia głosów na podstawie przepisów art. 47 ust. (1) nie otrzymała ani jednego mandatu, a ilość głosów, oddanych na któregośkolwiek kandydata takiej listy, przekracza połowę wspólnego ilorazu wyborczego dla całego okręgu, wówczas kandydat taki otrzymuje mandat radnego, przypadający innej liście, lecz nie obsadzony w myśl przepisów art. 47. Jeżeli jednak wszystkie mandaty w myśl przepisów art. 47 zostaną obsadzone, w takim razie kandydat, który z listy nieuprawnionej do żadnego mandatu skupił powyżej określonej ilości głosów, otrzymuje mandat zamiast kandydata, uzyskującego z innej listy mniejszą ilość głosów i...”

Ustęp doskonale wybrany, trzeba być naprawdę doskonałym „interpretatorem” urzędowego stylu, aby się w tym gąszczu szykownym połapać. Słusznie więc „Goniec” dodaje:

„Niejasne, a raczej zawile przepisy ustawy zmuszają tych, którzy wybory będą organizować, do popularnego, ale i dokładnego przedstawienia aktu wyborczego. Albowiem o bałamuctwa i nieporozumienia będzie bardzo łatwo.”

Wzrasta religijność w Sowietach

„Czas” zamieszcza ciekawy reportaż z nad granicy sowieckiej. W reportażu tym m. in. czytamy:

„W Okopach św. Trójcy rozległo się dzwonicie. Na Anioł Pański. Odwróciłem głowę. Jak gdybym chciał sprawdzić, czy to z kościoła, w którym bronił się w 1768 roku Kazimierz Pułaski.

Wtedy dotknął mego ramienia plutonowy. — Niech pan spojrz — szepnął.

Praca przy budowie muru ustała. Robotnicy porzucili kielnie i szpadle i wpatrzyli się w nasz brzeg. Powietrze było jasne, przejrzyste radłochził wieczór tak piękny, jak potrafi być tylko na Podolu.

Dzwonicie nie ustawało. Człowiek w czerwonej koszuli przestraszył się widocznie tego słabego, płynącego z przeciwnielego brzegu Zbrucza głosu — gdyż zobaczyliśmy nagle, jak podskoczył do stojących w milczeniu ludzi i trzymaną w ręku kielnią prasał o ziemię. — Jednocześnie dobiegł nas jego krzyk.”

Był potrzebny

„Kurier Polski” tak pisze po słynnym już okólniku p. premiera:

„Łatwo sobie wyobrazić, z jakim zadowoleniem p. Prezes Rady Ministrów podpisywał okólnik w sprawie rzetelności i czystości wyborów samorządowych. W istocie coś może być przyjemniejszego dla człowieka uczciwego, jak zalecać uczciwość w życiu publicznym? Pierwsze uczucie więc po położeniu podpisu musiało być niezmiernie miłe. Dopiero drugie uczucie było zapewne przykre: że taki okólnik w ogóle był potrzebny.”

Przykre to, ale prawdziwe. Okólnik, w którym szef rządu ostrzega administrację przed tolerowaniem nadużyć wyborczych, był potrzebny. Wie o tym dobrze po ostatnich metodach „Cudów nad urną” smutnej pamięci B. B. W. R.

Z wizyty Chamberlaina

Berlin. (Tel. wł.) Jak donosi Niem. Biuro Informacyjne z Berchtesgaden, kanclerz Hitler odbył w środę po południu dłuższą i otwartą wymianę zdań o obecnej sytuacji politycznej z angielskim premierem Chamberlainem.

Premier brytyjski wraca w dniu dzisiejszym, tj. w piątek, do Anglii, by porozumieć się z gabinetem Wielkiej Brytanii.

Za kilka dni odbędzie się nowa rozmowa.

Parlament w Pradze rozwiązany

Praga. (PAT) Wczoraj wieczorem ogłoszony został dekret o rozwiązaniu parlamentu czeskosłowackiego z dn. 16 września rb.

Dr med. H. ZIOMKOWSKI

specj. chorób skór. wener. i moczopłciowych
Łódź, 6 Sierpnia 2, tel. 118-33.
Przyjmuje 9-12 i 3-9 w niedziele: 9-12.

Z NASZEGO STANOWISKA

Hitlerowska teoria „Deutschtumu”

Zagadnienie Czechosłowacji i jej kraju sudeckiego traktowane jest przez Niemców z punktu widzenia teorii „Deutschtumu”. Ponieważ poza granicami Rzeszy Niemcy zamieszkują nie tylko Czechosłowację, ale i inne państwa europejskie i pozaeuropejskie, przeto warto zastanowić się ogólnie, bez związku z umiejscowieniem i z punktu widzenia prawa publicznego, nad treścią i możliwymi konsekwencjami narodowo-socjalistycznej teorii „niemieckości”.

Na niedawno odbytym w Stuttgarcie kongresie Niemców zagranicznych (Auslanddeutsche) Rudolf Hess, zastępca Hitlera, dobitnie określił sens tej teorii. Według niego Niemcy, gdziekolwiek się poza granicami Rzeszy znajdują, winni są wyznawać ideologię narodowo-socjalistyczną i poddać się najwyższemu kierownictwu Führera, gdyż inaczej będą zdrajcami wielkiego narodu niemieckiego.

Co to znaczy? Istnieje przecież dotąd pojęcie najwyższej władzy zwierzchniczej każdego niepodległego państwa nad wszystkimi, którzy na jego terytorium mieszkają lub przebywają, nawet nad obcokrajowcami. Czy to zwierzchnictwo nie ma się stosować do Niemców nawet wtedy, jeśli są obywatelami danego nie niemieckiego państwa? Czy np. Niemcy we włoskim Tyrolu mają uznawać Hitlera, a nie Mussoliniego za swego najwyższego wodza?

Gdyby tak miało być, suwerenność Italii nie byłaby zupełna. A przecież kardynalnym obowiązkiem każdego państwa jest dbać o utrzymanie swojej suwerenności. Żadne państwo nie może pozwolić na to, ażeby jakaś część jego ludności była rządzona z zewnątrz, aby poddawała się rozkazom obcych potencyj. Nie może tu stanowić różnicy, czy tą obcą potencją jest moskiewski Komintern, czy światowe władze żydostwa, czy hitlerowskie Niemcy.

Niemcy mają prawo, tak jak każda mniejszość narodowościowa, domagać się od państwa, aby nie byli uciskani i prześladowani dlatego, że są Niemcami. Nie mają jednak prawa wyzbyć się obowiązku lojalności względem państwa, którego są obywatelami. Obserwując przykład Czechosłowacji i zachowanie się przywódców Niemców sudeckich można przyjść do wniosku, że to, co się tam dzieje, odpowiada może doktrynie „Deutschtumu”, ale nie godzi się z ustalonymi za-

sadami prawa państwowego i międzynarodowego.

Zapewne, Niemcy mogliby być niezadowoleni z tego, że się znaleźli w narodowo obcym dla siebie państwie. Jakże na to rada? Plebiscyt? Żądają go teraz Niemcy sudeccy. Mogą z takim żądaniem Niemcy wystąpić, kiedy na porządek dzienny wejdzie sprawa innego jakiegoś państwa, mającego mniejszość niemiecką np. Węgier albo Italii.

Dajmy na to, że państwo zgodzi się na urządzenie takiego plebiscytu wśród swojej niemieckiej ludności i że ten plebiscyt wykaże, iż Niemcy nie chcą uznawać zwierzchniczej władzy państwa, do którego należą. Stojąc na gruncie obowiązującego prawa publicznego nie można się na to zgodzić, aby taki rezultat głosowania stwarzał dla danego państwa obowiązek zwolnienia Niemców z ich prawnopolitycznej przynależności lub oddania obcemu państwu, tj. Rzeszy Niemieckiej, części swego terytorium, przez Niemców zamieszkałego. Najwyższym ustępstwem z tego stanowiska byłoby ze strony zainteresowanego państwa wydanie nakazu, aby ci Niemcy, którzy optowali za Rzeszą, opuścili swoje dotychczasowe siedziby i wyjechali do Niemiec.

Z powyższego widzimy, iż narodowo-socjalistyczna teoria „Deutschtumu” w praktycznym swoim zastosowaniu burzy podstawy prawa państwowego i międzynarodowego, które gwarantują niepodległość, bezpieczeństwo i pokój. Albowiem zmiana granic, czy zgoda nawet utrata niepodległości to są rzeczy znane w historii, ale bywały one zawsze wynikiem wojen, rewolucyj, zdobywczych pochodów i orężnego oporu. Przeprowadzanie tego rodzaju przewrotów środkami „pokojowymi”, wynikającymi z przewrotnie rozumianej zasady niemieckiej wspólnoty, jest operacją dużo niebezpieczniejszą, gdyż niszczy pojęcie państwa niepodległego i na miejsce prawa stawia pożądanie.

Pokoje stoscowanie narodowo-socjalistycznej teorii „Deutschtumu” byłoby możliwe, gdyby państwa zgodziły się na ograniczenie swej suwerenności, gdyby uznały nad sobą hegemonię Niemiec i gdyby stało się to, o czym dziś śpiewają w państwie niemieckim: „Heute gehört uns Deutschland und morgen die ganze Welt” („Dziś do nas należą Niemcy, a jutro cały świat”). Pokój — to wielkie dobrodziejstwo, ale nie można go chcieć za wszelką cenę.

JOACHIM BARTOSZEWICZ

NAPRĘŻENIE NA DOWNING STREET W LONDYNIE



Poważna sytuacja polityczna w Europie wytrąca z równowagi spokojnych i flegmatycznych Anglików. Na fotografii powyższej widzimy tłumy mieszkańców Londynu, gromadzące się przed siedzibą Min. Spraw Zagran. na Downing Street w oczekiwaniu na wieści.

Po rozwiązaniu ciał ustawodawczych

O nagłym rozwiązaniu ciał ustawodawczych i zarządzeniu nowych wyborów na podstawie dotychczasowej ordynacji powiedzieliśmy, że chodzi o rozgrywkę między różnymi ugrupowaniami obozu „sanacyjnego”, o większe „zozonowanie” parlamentu przez usunięcie z niego czynników niewygodnych „Ozonowi” i nie tylko samemu „Ozonowi” (płk Sławka i tow.), zważywszy szczególnie, że w roku 1940 odbędą się wybory Prezydenta R. P. Że tak jest w istocie rzeczy, tego dowodem między innymi głosi poznakiński „Nowego Kuriera” oraz „Dziennik Poznański”.

*

Pierwszy z nich, będący organem OZN, powiada:

„Nastroje wyborców (?) rozmięły się z układem reprezentacji Izby, który ustąpić będzie musiał nowym, żywym dążeniom. Wyrazem ich jest Obóz Zjednoczenia Narodowego.”

Dla ścisłości trzeba by powiedzieć: „Nastroje wyborców „sanacyjnych”, a raczej ich części.

*

„Dziennik Poznański” zaś, obecnie krytycz-

nie odnoszący się do OZN i stojący po stronie płk Sławka, zaznacza:

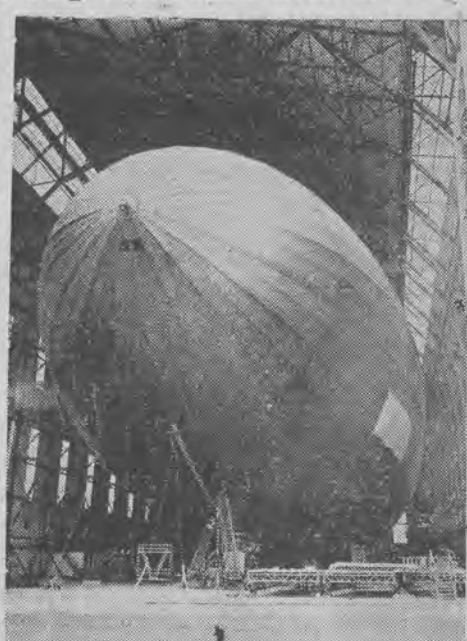
„Zdaje się, że chodzi przede wszystkim o rozwinięcie wyborczej działalności Obozu Zjednoczenia Narodowego. Wskazuje na to wyraźnie fakt, że już wczoraj, w kilka godzin po rozwiązaniu parlamentu, mikrofony Polskiego Radia ogłaszały apel wyborczy obozu w Polsce dziś uprzywilejowanego. Apel wyborczy był poprzedzony od kilku dni ostrymi atakami prasy OZN na opozycję.”

„Dziennik Pozn.” przewiduje, że, ponieważ OZN nie ma jeszcze rozwiniętej sieci organizacyjnej, nasuwa się obawa, iż w wyborach „pomagać znacznie czynnik administracyjny”, a „wybory administracyjne na pewno nie dadzą pełniejszego wyrazu nurtującym w społeczeństwie prądów, jak to czytamy w zarządzeniu o rozwiązaniu parlamentu.”

Przesłanki, jakie doprowadziły do tego rozwiązania, ocenia tutejszy organ „sławkowców” z goryczą w sposób następujący:

„Tkwiący po prostu po uszy w personalizm i rozgrywki osobiste grają niestety aż nadto często większą rolę od elementów rzeczowych. Zaraz po wyborze pułkownika Sławka na marszałka Sejmu rozeszły się pogłoski, że parla-

Nowy sterowiec niemiecki



We Friedrichshafen wystartował do pierwszego lotu nowy balon sterowy typu Zeppelina „LZ 130”.

ment będzie musiał być rozwiązany. Dlaczego? — miał prawo i ma jeszcze ciągle prawo pytać się nieuprzedzony i nie-wgryziony w ducha kulis obserwator. Nie możemy dać odpowiedzi na to pytanie. Pozostanie ono do rozwiązania dla historyków, którzy kiedyś ze spokojem i bez targających dziś nami nerwów, znajdą naukowe rozwiązanie tej „zagadki”.

I następuje obrona płk Sławka, że „nie był on ośrodkiem żadnych intryg”, po czym artykuł kończy się charakterystycznym oświadczeniem:

„Obóz pilsudczyków nie jest dziś tym samym, czym był i w czasie wyborów 1928 roku, i w roku 1930 i 1935. Pojęcie pilsudczyk nie pokrywa się z pojęciem ludzi rządzących. Są już pilsudczycy w opozycji. Jakiegokolwiek błędy tego nagłego okresu wyborczego będą, tylko spadać na rządzących, nigdy na całość dawnej grupy pilsudczyków. To dla określenia granic odpowiedzialności.”

To także przyczynek dla — historyków...

*

Oto główne tło obecnej sytuacji politycznej. Łączy się z tym zwrot na lewo, szczególnie ku ludowcom, których chciałoby się albo pozyskać w całości, albo rozłupać, powodując b. marszałka Rataja i jego zwolenników do wydania hasła udziału w wyborach. Do tego tematu wrócimy.

Zdradliwe ścieżki

W poznańskim organie niemieckiej mniejszości, „Posener Tageblatt”, pojawił się artykuł o partyjnym kongresie hitlerowskim w Norymberdze. W artykule tym czytamy takie, wiele mówiące zdanie:

„Także udział nas, Niemców zagranicznych, w norymberskich dniach jest określony nie tylko przez wewnętrzne i zewnętrzno-polityczne stosunki, ale my przeżywamy te wielkie dni niemieckiego życia z odpowiednim uczuciem, jako znamienne wydarzenie narodowe, w którym dane jest, w całej jego głębi, uczestniczyć tylko Niemcom.”

Niebezpieczne to słowa! Kongres hitlerowski w Norymberdze jest kongresem partyjnym, a w dzisiejszych Niemczech partia i państwo, to jedno. Kongres ten jest zdecydowanym narzędziem polityki państwa niemieckiego.

Nikt nie zabroni Niemcom miłości kraju macierzystego, ale uczuciom tym nie wolno dawać wyrazu w formie, która przeczy lojalności wobec państwa.

Na zdradliwe ścieżki wkraczają myśli publicystów niemieckich w Polsce...

Wysiedlenie 1000 osób z Gdyni

Jak informuje prasa żydowska, w Gdyni kontynuowane jest wręczanie decyzji różnym osobom aby opuściły teren pasa granicznego.

„Decyzja — czytamy w tej prasie — jest wydana przez wydział administracyjny Komisariatu Rządu w Gdyni na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy o granicach państwa. Komisariat Rządu motywuje każdą decyzję względami na bezpieczeństwo i ochronę granic. Termin likwidacji wszelkich spraw udzielany jest przeważnie 2-tygodniowy. Według informacji z Gdyni, wysiedlenie ma dotyczyć ponad 1000 osób. Wysiedleni są to obywatele znani, poważni i bezwzględnie lojalni i spokojni.”

Jeśli prasa żydowska pisze, że wysiedleni są obywatelami „znanymi, poważnymi i lojalnymi”, to wiemy o kogo chodzi.

Z satyry politycznej

Na rozwiązanie Sejmu i Senatu

I.

*Szczęśliwe Sejm i Senat!
Zazdroszczą im panie,
że miały tak niezwykle
lekkie rozwiązania!*

II.

*Na wieść o tym fakcie
stałem się markotny.
Bo pomyśleć: tylu
nowych bezrobotnych!*

„Wróble na Dachy”

Si vis pacem...

„Francja wzmocniła załogi wojskowe na pograniczu”. (Z prasy)
*Zawsze tak na świecie było
że się trzeba liczyć z siłą
i najlepszym stanowisko,
to — gotowym być na wszystko!*

*Gotowość — jedyna rada,
by ostudzić krew sąsiada.
Tak już jest od wieków wielu:
„Si vis pacem — para bellum!”*

„Goniec Warsz.”

Tabela loterii

8 dzień cięgnięcia 4-ej klasy 42 Loterii Państwowej

I i II cięgnięcie Główne wygrane

Stala dzienna wygrana 5.000

padła na nr. 85161

15.000 zł.: 9884

10.000 zł.: 53950 103779

5.000 zł.: 102459

2.000 zł.: 75883 83875 84218

91714 95114 105503 109708

117417 125820 142337 144819

150855

1.000 zł.: 3110 5472 10572

10143 17089 31892 33478 37585

41377 49034 53979 55919 56240

31787 68821 73254 81283 86495

87453 93471 100304 100695

104930 104754 110957 111777

115943 115326 128320 141726

144444 146497 147745 148224

Wygrane po 250 zł.

24 69 244 355 524 45 57 637 769

91 806 21 1124 269 663 765 80 802

965 79 2123 219 346 49 78 457 77 554

746 845 3007 63 144 212 80 97 435

641 86 884 924 80 4035 301 59 96

439 595 612 716 83 920 5011 93 98

109 69 72 74 84 390 573 634 51 83

722 81 887 6033 162 511 361 517 27

620 22 34 46 860 997 7121 26 32 87

233 346 81 572 903 6 58 9007 173 262

310 16 71 501 17 61 65 670 702 999

10007 165 446 66 767 962 11086 99

174 208 13 17 63 64 507 55 828 40

60 983 12205 27 54 310 20 80 401 13

90 521 31 67 616 800 582 13021 43

56 77 232 99 57 313 479 749 836

14047 137 222 28 412 66 619 789 898

15165 208 366 90 401 19 545 68 715

901 16069 181 426 757 94 838 71 985

17013 125 256 456 581 607 51 701 99

892 18005 7 107 38 381 410 60 603

68 89 842 5070 138 318 71 54 433 502

17 53 624 723 896 967 20156 202 84

315 444 93 517 18 804 64 938 60 67

21176 92 395 427 42 623 54 57 59 764

816 53 23067 119 38 223 443 523 77

725 861 23094 619 21 423 531 40 41

92 679 745 24005 71 133 68 374 428

507 817 25141 72 519 447 715 752 59

57 26177 357 59 438 519 724 72 940

128064 56 134 48 342 420 534 52 96

609 29042 249 340 62 95 794 714 849

92 929 56 94 30057 243 46 61 534

56 614 783 813 31032 53 100 68 838

71 465 510 757 769 65 55 816 12 900

32 33 58 32160 91 201 412 20 56 684

722 955

33003 22 153 387 597 780 34009 27

47 48 188 238 558 71 600 751 845 954

59 35115 21 38 415 76 628 906 47

36185 282 397 422 64 66 260 720 60

70 858 37036 163 251 444 591 708 25

841 935 38143 280 406 29 512 72 764

99 883 980 39000 61 115 62 320 85

462 580 614 800 59 60 939 63 40115

47 254 366 93 539 622 66 84 768 859

965 67 41018 253 5 586 393 427 93

506 621 74 42149 255 59 87 90 155

59 412 27 89 93 523 55 624 700 56 86

91 92 43040 152 231 61 63 418 73 546

612 44168 99 270 82 419 29 510 56

65 95 647 59 722 55 815 38 43 52 903

43 54150 61 212 51 383 84 757 79

48069 173 332 416 86 666 615 93 708

14 84 47023 145 81 243 52 65 350 422

648 974 48236 37 48 411 653 905

49135 38 56 206 316 64 653 63 65 754

65 852 907 15 50085 105 217 327 544

84 93 99 620 789 964 51044 140 67

250 90 333 404 41 631 53 791 92 830

921 41 52060 83 230 358 421 566 66
926 44 58028 180 338 76 82 441 589
54228 545 75 622 859 55013 126 93
211 355 448 523 650 712 60 865 56197
213 87 308 440 81 580 852 77 57151
717 52 914 58248 89 462 93 665 755
915 63 80 59002 122 276 723 32 47
947 64 60012 66 83 113 214 300 552
59 611 726 981 61143 44 237 381 652
62305 63 546 63 641 706 933 63037
176 566 64328 55 23 895 911 65208
74 369 641 54 766 75 66082 171 93
511 667

67219 326 495 514 17 38 41 709
70 970 93 68043 151 364 63 509 30
45 681 814 89 41 800 49 962 71
69078 137 222 304 549 620 87 719
60712 10281 307 35 96 403 96 537
818 22 935 45 71095 189 484 523
98 604 7 47 751 841 72130 49 206
301 532 628 5 742 50 71 99 73002
25 2 45 243 806 84 427 517 608 15
700 923 59 74097 126 241 327 63
69 522 761 73 75013 37 50 163 278
350 94 99 749 812 912 44 78 85
76138 256 309 419 60 560 70 702
836 993 77039 158 350 56 553 679
733 823 26 943 78143 97 202 457
72 97 601 764 70 845 951 79 79126
211 376 408 15 758 67 878 905 60
78.

80009 10 130 82 97 344 97 507 43
46 61 673 761 876 918 20 23 80
90 81023 54 12 85 294 306 770 76
98 954 82018 60 146 217 223 48 539
92 600 40 68 83 726 857 83016 217
46 431 653 714 512 53 916 72
84216 25 95 310 728 828 52 68 952
55 85106 385 339 538 710 86072
383 442 763 77 835 85 956 87036
157 67 246 57 465 594 650 86 860
964 88075 278 847 494 62 63 783
912 89208 41 79 321 93 493 906 79

90237 57 335 55 511 69 623 79
721 88 91002 10 136 61 214 31 513
800 47 74 92 949 67 92116 92 306
433 40 628 93146 518 29 84 641 87
766 88 91 94168 223 59 84 328 448
522 47 64 601 700 64 95284 306
67 84 93 465 875 92 900 96072 274
388 610 90 825 917 44 97035 251
447 55 545 57 70 90 809 29 935 78
98053 11 51 84 217 20 36 386 401
544 58 617 56 759 95 99022 60 122
30 289 410 636 794 850 82.

100170 209 369 773 75 912 54 10120
61 228 339 63 442 50 558 642 735
848 102031 55 74 192 431 67 589 625
734 25 900 83 84 103040 302 79 92
429 515 673 714 808 78 93 938 43
104057 146 94 203 365 449 86 702 63
105006 93 151 230 418 78 954 787
106063 250 310 24 541 660 70 83 720
60 107080 228 81 360 438 77 98 785
855 979 108163 234 376 466 534 99
620 21 39 57 95 909 17 88 109002 3
76 192 238 346 55 487 695 830 958
110033 162 76 86 304 16 77 426 43
500 663 799 990 11211 315 543 658
706 92 75 876 88 112000 188 97 304
12 38 50 417 49 84 782 977 113192
407 567 884 975 94 114121 64 277 323
402 68 79 536 755 842 94 115004 80
209 302 27 415 50 707 46 77 116151
285 770 117031 53 138 504 653 726
948 72 118042 376 430 811 17 50
703 60 119106 16 42 215 515 813 958
120001 84 30 20 498 562 60 21 735
804 121053 78 231 366 95 419 20 49
71 84 536 757 78 833 981 122166 84
97 325 29 613 725 123026 73 103 335
75 63 8738 921 71 124016 282 327 88
446 754 908 20 125292 480 571 628
838 93 920 62 126033 41 129 39 280

385 526 647 709 803 979 127166 233
84 429 467 559 65 637 863 128115 473
933 47 129116 32 285 343 98 426 575
91 608 24 748 50 86 953 88 93.

130314 403 86 685 810 78 915 17
131055 375 482 537 41 650 729 921
26 132111 73 74 321 24 513 14 609
71 832 41 133082 99 134 260 78
838 444 580 626 702 816 981
134203 54 359 482 632 767 877
135192 207 19 343 74 433 572 761
805 931 70 136001 33 84 113 269
91 355 56 483 99 770 801 20 33
138142 70 92 280 390 877 541 617
189005 185 91 545 96 613 811 39
949 59 140341 472 555 661 94 808
977 141033 156 265 401 13 22 504
18 629 749 90 142016 35 122 246
71 327 51 98 679 715 47 828 960
143037 255 58 482 700 816 144636
14 3243 864 440 32 553 609 90 412
31 38 73 925 40 80 145095 312 87
431 539 745 827 146041 67 127 215
86 8440 78 508 650 748 65 813
147157 67 87 250 418 513 98 606
762 86 805 8 78 148122 392 443 69
883 962 80 149013 69 78 213 505
889 150189 319 68 439 89 552 792
947 151037 94 143 224 74 336 71
419 506 73 652 704 64 87 97 858
89

152065 227 30 38 344 960
153071 11 13 234 314 422 52 55 781
154028 90 270 78 94 336 40 89 406
80 587 617 72 839 50 900 155177
358 99 406 91 511 94 692 772 821
35 986 156043 115 235 57 91 883
430 96 692 961 157309 497 515 737
877 967 158084 199 268 370 80
405 514 52 86 781 813 914 50
159013 20 593 626 745.

III cięgnięcie

Główne wygrane

Stala dzienna wygrana 20.000 zł.

padła na Nr. 155280.

25.000 zł.: 62660,

15.000 zł.: 17466 56330,

10.000 zł.: 25018 12215 113597

139843.

5.000 zł.: 53846

2.000 zł.: 13030 19770 26386 77534

91000 101655 107420 115414 121197

123225 130225 140986 143229 144047

147935 151561

1.000 zł.: 483 3360 3715 6861 7488

12022 18142 19622 26684 30930 31253

33175 33596 45738 58972 59700 61843

66212 69569 77150 77641 78680 82166

85518 100513 101092 104510 106102

109813 110960 111528 138508 150425

152417 152132 154102.

Wygrane po 250 zł.

388 606 90 837 95 936 1003 7 117
31 339 2097 187 411 634 940 3096 188
203 398 483 768 4096 148 531 980
5031 409 24 30 572 6149 543 48 810
14 43 7209 322 470 870 8016 20 459
592 860 48 964 9097 523 643 77 98
908 10019 924 11030 249 55 12107 72
302 41 98 949 90 13253 339 94 575 605
60 706 23 93 14146 446 48 560 72 95
717 72 15437 72 589 16062 80 278 360
718 855 76 17120 374 520 667 70 782
18484 585 727 10019 37 273 395 634
987 20299 455 60 598 681 21159 759
833 40 56 61 22269 371 563 807 23243
24686 25314 433 602 14 63 26146 33
347 68 497 590 27261 400 614 28009
463 575 614 24 797 29072 278 387 546
669 869 70 977 30179 200 61 383 886
3110 365 585 745 48 985 32220 60 428
531 985 33352 417 559 34115 265 382
414 623 868 35322 610 736 59 835
36519 844 901 3797 316 595 38108 9
34 299 695 563 56 759 843 71 39111
494 835 40091 181 217 20 414 702

819 20 41310 402 85 42128 375 43386
44061 139 215 312 579 44045 235 319
27 506 37 46138 208 76 333 34 84 645
67 47271 378 444 663 945 8112 628
74 747 896 924 49004 193 226 815

50094 236 509 962 51039 52 117 233
85 584 793 52081 86 277 306 914
53059 270 436 699 54119 407 639
55478 531 732 56283 432 35 531 862
57850 781 58018 309 59410 876 746 5
63 60111 390 400 590 761 803 17
61182 239 62186 322 400 978 872
63083 186 271 303 62 64118 544 753
65237 333 714 820 66983 67414 17
68021 93 781 858 91 988 69019 117
92 548 765 94 70193 203 47 350 572
71132 214 863 921 72155 303 465 515
73205 402 836 95 980 74158 540 70
651 776 75075 174 567 76074 219 369
672 60 802 45 997 77399 738 45 78229
387 413 545 720 79070 365 561 840
59 974 80179 322 91 501 47 73 848 68
917 81069 331 695 679 82408

Migawki łódzkie**Trefne ubranie**

— Gdzie pan go robiłeś, gdzie?
— Rosental i Swie. Dobry, co?
— Co on ma być dobry? — Czy on do jedzenia, nieprawdaż?
— Dowcipasek z pana, panie Rapaport. Ale nie rób pan wtyze, bo dziś nawet garnitura możesz pan prawie jeść...
— Salomoniczyk. Pana zaskoczył gęsi pip. Pan idziesz bredzić.
— Coś pan nie słyszał: kozeina?
— Co znaczy, co: kozeina?
— Kozeina to taki lanital z mleka.
— Jakiego mleka znowu?
— Koziego oczywiście.
— I co, co?
— No, co ma być? — Welna!
— Sze pan śmieje. Tatanie robi całe dwadzieścia lat w welne. Ja już pięć. A ja dopiero teraz słyszę, że kozie można wydoić welno... He he he dobry wtyz. Właśnie ide do „Astorii”, to zaraz opowim.
— Idź pan, idź pan, to sze pan zakompromitujesz. Toś pan nie słyszał, że w Pabianicach już jest fabryka od te welne?
— Od kozeina?
— Nooo... Już parę miesięcy stoi.
— Co pan mówi, co? Faktycznie? — E... Salomoniczyk bądź pan poważny...
— Chcesz pan — to wierz. Wolnoszcz Tomku w swoim domku.
— I jak oni to robią, jak?
— Ja wim? Sze doi koze — nie?
— I co? I co?
— I w te fabryke leje w maszynie i wychodzi welna.
— I z tego ubranie?
— Nooo...
— I mówisz pan dobry gatunek?
— Ja wim?... Bedom różne.
— To zależy od kozy, co?
— Idź pan, idź pan — od mleka. Jak pełnotłuste, to prima sort. Jak odciegane, to gorsza welna, a jak będzie z wodą to na podszewki.
— Ale wiesz pan? Ja sze boje, co ta kozeina to faszystowsko antysemitki wybryk.
— Nooo...
— To pan nie wiesz, że jak dać mleko na koszer, te sze strefni?
— Uś, masz pan rację. Patrz pan — co sze u nas dzieje. Zupelnie jak we Włochach...
— Ale, ale apropos. Panie Salomoniczyk. A pan mówił, że ta fabryka już jest. Nie?
— Jest. W Pabianicach. Było otwarcie, była mowa, było bardzo głośno, potem minuta ciszy i znowu głośno i potem to już zupełnie cicho. Aż do dzisiaj.
— No, to gdzie ten lanital z kozeiny, gdzie?
— Ja wim?... Co pan chcesz, żeby tak zaraz, od razu, wnet. Trzeba próbować. Bo sze mleko przypali, wykipi, albo zrobi na kwasznie. A pan by chciał nosić zsiadłego, albo przypalonego garnitura? — Nie. Albo wykipiałego? — Także nie.
— No tak, tak. Ale dlaczego tak długo, dlaczego?
— Pewnie sze ser zrobił i sze maszyny zapchał. Ja wim?... JUWICZ

Nikogo nie powinno zbraknąć w walce z nędzą

Zbliża się zima — straszna pora dla nędzarzy — Bogacze Żydzi zamknęli swoje kabzy Najwięcej serca okazali najbiedniejsi — Już czas pomyśleć o zorganizowaniu pomocy nędzarzom

Łódź, 15. 9. — Niech nam czynni ki kompetentne wybaczą, że się wtrącamy do spraw może nie swoich, bo zawarowanych wyłącznie dla nich i ich wyłącznie kompetencji, rozstrzygnięciu i decyzji poddanych, ale ponieważ chodzi tu o zagadnienia ogólne, bólażki powszechne, w których niejednokrotnie głos zabieraliśmy, przeto i dziś do nich wracamy.

ZIMA ZA PASEM

Zima jest za pasem, a z nią razem przyjdzie dla wielu, wielu dziesiątek i tysięcy ludzi, u nas powszechnie zwanych bezrobotnymi — nędza, bieda i głodowanie.

Mimo, że tyle się powiada o zmia-

nie „frontu kryzysowego” i podniesieniu się z nizin nędzy na „pagórek dostatku”, to jednak nie potrzeba długo szukać i patrzeć, aby ujrzeć dużo nędzy i naddatkich zmagani się z warunkami materialnymi i stwierdzić, że tym właśnie ludziom trzeba przyjąć z pomocą, dać kęs chleba, łyżkę ciepłej strawy, przyodziać, ogrzać i pokrzepić.

KOMITETY, DEBATY, DYSKUSJE...

Zaczną niewątpliwie już wkrótce funkcjonować komitety niesienia pomocy najbiedniejszym, rozpoczną się prace organizacyjne, konferencje i posiedzenia, obrady i narady, wielkie debaty i szerokie dyskusje nad tym,

jak tym najbiedniejszym przyjąć z pomocą. Będą wybory, honory i godności i apele gorące i płomienne listy i zbiórki, namawianie i straszenie, aby ci, którzy mają pod dostatkiem, coś ze swych bogactw uszczknęli i oddali dla tych potrzebujących.

Wszystko to znamy, stało się to tak popularne, że aż nudne.

Powiadamy i stwierdzamy nie wiadomo już po ilekroć razy, że cała nasza troska, cały nasz wysiłek i wola idzie w tym kierunku, aby wreszcie znikła nędza z powierzchni naszego życia, aby każdy mógł się najeść do syta, nie drząc przed jutrem i nie myśleć, co będzie mógł włożyć do ust on sam i jego dzieci.

ŁÓDŹ — SIEDLIŚKO NĘDZY

W Łodzi jest bezmiar nędzy i setki i tysiące potrzebujących. Wyciągnij się ich ręce po jałmużnę i pomoc, ogonki staną przy kuchniach, przytulakach i schroniskach.

Wychodzimy ze stanowiska, że dla biednych nie powinna pozostawać jałmużna i to, co spadnie z biesiadnego stołu sytych i zadowolonych. Może jest słuszną zasadą dawać i dzielić się, ale w stosunkach społecznych i na dalszą metę taki stan nie da się utrzymać.

Dla każdego jasnym się staje, że **trzeba ludziom dać pracę, możliwość normalnego zarobkowania.**

Jeśli już jednak warunki i okoliczności nie pozwalają, to trzeba pomyśleć, by pomoc dosięgła wszędzie, by stała się powszechną i dostępną dla każdego, kto potrzebuje. My ze swego doświadczenia wiemy, że ta pomoc nosi cechy czystej formalności i nie spełnia swego zadania.

BOGACI ŻYDZI ZAMKNĘLI KABZY

Ogłoszono niedawno dane, odnoszące się do zbiorów za okres ubiegły. I co się okazuje? W najwyższym procencie śpieszyli z pomocą na Pomoc Zimową robotnicy. Najbiedniejsi dali najwięcej najbiedniejszym ze swych głodowych, nędznych zarobków oddawali część, dzielili się. Tymczasem kupcy zajęli ostatnie miejsce.

I niech nas nikt nie posądzi o ciasniny i partyjny punkt widzenia, jeśli przypomnimy, że ta warstwa handlu w przynajmniej procencie składa się z ludności żydowskiej. Właśnie oni najmniej dali, choć przecież najwięcej zarabiają, są najbogatsi.

TRZEBA UŻYĆ PRZYMUSU

Rozumiemy dokładnie, że nie mogą się kierować w akcji pomocy najbiedniejszym względami ani patriotyzmu, ani solidarności. Tego zresztą od nich nie wymagamy i nie chcemy. Ale mamy prawo domagać się, by z tych bogactw, które zbijają tu u nas, część oddali na potrzeby najbiedniejszych. Trzeba sobie jasno postawić sprawę, że w stosunku do opornych płatników należy użyć przymusu. Perswazje, nagany i piętnowanie nie pomogą nic. Dla Żydów te środki nie nie znaczą, tylko sankcja, poparta dotkliwą karą, może ich zmusić do respektowania pewnych zarządzeń, wynikających z interesu społecznego.

JUŻ CZAS POMYŚLEĆ

Jeśli już dziś piszemy o tym i wskazujemy na pewne sposoby, to czynimy to dlatego, by powołane czynniki już teraz pomyślały nad wykorzystaniem wszystkich możliwości i użyły wszystkich sił, aby pomoc dla najbiedniejszych w okresie zimy nie stała się fikcją i iluzją. (m)

Postrzelił rywala

Łódź, 15. 9. — We wsi Słowiki na tle rywalizacji o dziewczynę Zygmunt Budziarek postrzelił 35-letniego Józefa Kłódke, do którego oddał dwa strzały z rewolweru, raniąc go w głowę i szyję.

Postrzelonego w stanie nieprzytomnym odwieziono do szpitala.

Sprawcę zatrzymano.

Wysokie ceny paliwa przeszkodą rozwoju motoryzacji

Postulaty automobilistów

Łódź, 15. 9. — W Łodzi odbyła się specjalna konferencja przedstawicieli organizacji właścicieli taksówek, samochodów zarobkowych, autobusów, szoferów tudzież przedstawicieli władz. Na konferencji omawiano kwestię usprawnienia motoryzacji i braki, które wstrzymują postępy motoryzacji.

Zainteresowani automobilści przyznając poprawę stanu dróg, zwrócili uwagę na konieczność rewizji cen benzyny, które utrzymują się na wysokim

poziomie, by pokryć niedobór powstały przy eksporcie.

Wysokie ceny paliwa, zdaniem automobilistów, są pierwszą najważniejszą przeszkodą w rozwoju motoryzacji. Następnie wskazano na niedomagania w dostawie części zamiennych przez fabryki krajowe, jak również w dostawie nowych maszyn, na skutek zmopolizowania przemysłu wyłącznie niemal w rękach przedsiębiorstw u- przywilejowanych.

Czasowa likwidacja zatargu w przemyśle dziano-zarobkowym

Łódź, 15. 9. — W przemyśle dziano-zarobkowym trwa, jak wiadomo, strajk, wynikły na tle warunków pracy i płacy.

Przemyśl przyjął warunki robotników, mimo to jednak produkcja nie została podjęta, gdyż przemysłowcy

zażądali podwyżki ze strony nakładców.

W tej sprawie została wyłoniona specjalna komisja, która rozpatrzyć ma spór między przemysłowcami a nakładcami. Produkcja została podjęta przy czym 800 robotników przystąpiło do pracy.

Łódzkie plotki przedwyborcze

Socjaliści w poważnym kłopotcie — Cisza w „Ozonie” — Żydzi również w rozterce — „Morżowcy” zamierzają penetrować teren

Łódź, 15. 9. — Rozwiązanie ciał ustawodawczych i rozpisanie nowych wyborów wywołało ożywienie wśród organizacji politycznych. Socjaliści łódzcy uważają za swój sukces rozwiązanie parlamentu i są niedwuznacznie zadowoleni.

Mają oni duże nadzieje, że przy wyborach przeprowadzą swych kandydatów i ziszczą swe marzenia o zajęciu foteli poselskich, czy senatorskich.

Nagle rozwiązanie parlamentu pokrzyżowało im bardzo akcję wyborczą do samorządu miejskiego. Jednym bowiem z zasadniczych haseł wyborczych miało być właśnie rozwiązanie Sejmu, pochodzącego ze sławetnych wyborów z 1935 roku i żądanie demokratycznej ordynacji wyborczej. Obecnie wobec dokonanego faktu i zapowiedzi zmiany ordynacji, główny atut wyborczy odpadł.

Toteż obecnie gorączkowo się opracowuje główne wytyczne akcji wyborczej, zastanawia nad programem, z którym pójdzie się do mas robotniczych.

Niewątpliwie socjaliści są w poważnym kłopotcie, obawiają się oni wyciągnąć ze swego partyjnego lamusa stare, wyświechtane hasła marksistowskie, mocno już dziś niepopularne w masach. Toteż na razie, aby ukryć dezorientację we własnych szeregach, rozpoczyna się walka ze Stronnictwem Narodowym, które jest najgroźniejszym ich przeciwnikiem.

Zastanawiające jest zachowanie się socjalistów na terenie fabryk. W tym okresie klasowe związki wykazywały

duże ożywienie i prowadziły wyteżoną akcję na terenie fabryk, przez strajki, wywoływanie zatargów, zwoływanie zgromadzeń fabrycznych itd. Obecnie siedzą cicho.

Powszechnie tłumaczy się zachowanie socjalistów tym, że przed wyborami do samorządu nie chcą specjalnie narażać się administracji przez wywoływanie konfliktów wśród robotników. Zdaje się, że po rozpisaniu wyborów do Sejmu i Senatu taktyka ich będzie jeszcze bardziej wyrazista i staną się jeszcze bardziej potulni.

W „OZONIE”

W „Ozonie” panuje na razie cisza. Przeprowadza się obecnie poufne rozmowy z różnymi osobistościami, naraża i oblicza. „Ozon” nie jest pewny, czy do samorządu przeprowadzi choć jednego swego kandydata, zdaje sobie sprawę, że jest za słaby. Toteż obecnie stosuje taktykę, wypróbowaną w czasach BBWR: tworzenia różnych bloków gospodarczych i rozbijania swych przeciwników.

Dziś już w sferach kupiectwa chrześcijańskiego prowadzi się akcję w kierunku stworzenia samodzielnego niby niezależnego bloku gospodarczego, co potwierdziły publiczne enuncjacje niektórych działaczy kupieckich.

„Ozon” duże nadzieje przywiązuje natomiast do wyborów do ciał ustawodawczych, gdzie ordynacja wyborcza gwarantuje mu duże wpływy.

ŻYDZI

Wśród Żydów toczą się rozmowy celem utworzenia jednolitego bloku wy-

borczego do samorządu. Informują nas, że toczyły się już rozmowy pomiędzy poszczególnymi ugrupowaniami żydowskimi na temat utworzenia bloku.

Podobno akcja ta jest na dobrej drodze. Jedynie żydowsko-socjalistyczny Bund jest w rozterce, gdyż, jak wiadomo, Bund mocno się zaangażował z PPS, z którym już przeprowadzono rozmowy. Nie jest wykluczone, że socjalistyczno-żydowski Bund poprze listy żydowskiej burżuazji.

FRONT MORGES

Również Front Morges pragnie przypuścić szturm na Łódź. Na dzień 9 października jest zapowiedziany zjazd w Łodzi Związku Hallerczyków, na który ma przybyć gen. Haller oraz szereg wybitnych „morżowych” działaczy.

Będzie to penetracja terenu i sondowanie opinii oraz obliczanie swych sił.

Pożar

Łódź, 15. 9. — W domu przy ul. Drukarskiej 33, w mieszkaniu, zajmowanym przez Stanisława Bednarskiego, od wadliwie urządzonego przewodu kominowego zapaliła się drewniana ścianka, a następnie urządzenie.

Na ratunek przybyła straż ogniowa, która pożar opanowała nie dopuszczając do większego zniszczenia.

Straty, spowodowane przez pożar, są niezbyt znaczne.

Balon „LOPP” wylądował w rzece

Kpt. Janusz opowiada o locie polskiego balonu — „Polonia” lądowała w Sowietach

Sofia. (PAT.) Kpt. Janusz z załogi balonu „LOPP” udzielił korespondentowi sofijskiemu PAT. wywiadu, w którym powiedział:

„Byłem w Belgii świadkiem dużego zainteresowania ze strony publiczności zawodami o puchar Gordon-Bennetta. Spotkaliśmy się tam z niezwykle serdeczną manifestacją kolonii polskiej.

„Wystartowaliśmy o godz. 17.58 w dniu 11 bm. jako ostatni. Niebo było zachmurzone. Dołem wiały słabe wiatry, wchodzimy więc od razu na 1000 m. i tam zastajemy wiatr szybszy ze skrajem w prawo. O godz. 23. przekraczamy Ren na wysokości 1500 m. Nieco później spotykamy dwa balony, które mijamy, nie mogąc ich rozpoznać. O godz. 1.30 przekraczamy linię światła lotniczych we Frankfurcie hannowerskim.

„O godz. 4.30 pod wpływem wschodzącego słońca nabieramy wysokości, dochodząc powoli do 3.300 m. Warunki są trudne. Chmury mamy wysoko i ziemia jest przesłonięta. O godz. 11 następuje pierwszy krytyczny moment, gdyż górne chmury przesłaniają słońce i balon się oziębia. Zrzucamy więc około 140 kg. balastu i pozostaje nam już tylko połowa zabranego.

„O 12 osiągamy 4500 m, natrafiając dalej na chmury górne. Ponownie wyrzucamy 100 kg balastu. Trzymamy się tylko w chmurach. Około godz. 16 blisko Bratysławy dostajemy się w śnieżycę. Schodzimy na 800 m. a po zostaje nam zaledwie 70 kg balastu. Niebawem znów podnosimy się wyżej.

„Trzeba ratować co się da, gdyż śniegi zduszają ku ziemi. O godz. 3 jest bardzo źle. Wyrzucamy co można i jedziemy jeszcze raz w górę. Jeste-

my o g. 4 na wysokości 5700 m. Z obawą patrzymy, czy zejdzie słońce z górnych chmur. Chmury są na 7000 m. i mają kierunek boczny do naszego wiatru. Kilka razy lawirując, przedzieramy się w samym pełnym słońcu do godz. 7.30. Jest to ostatni nasz wysiłek.

„Każda godzina daje 60 km, najmniejsza jednak zmiana skoczy nasz lot. Zaczyna padać śnieg. Ziemia cała tonie w chmurach śniegowych. Wyrzucamy ostatnie rzeczy, nie to jednak nie zmienia. Spadamy z dość dużą szybkością i lądujemy w rzece Widma, 15 km na południowo-wschód od miasteczka Trojan.

„Ludzie, nadbiegli z sąsiedniej wio-

ski, pomogli wydobyć sprzęt z rzeki, rozłożyli i wysuszyli. Ludność i władze przyjęły nas tak, że czujemy się przez cały czas jak w domu. Władze przybyły na miejsce lądowania w pół godziny. Jesteśmy trochę niespokojni o wynik. Liczyliśmy, że dociągniemy do wieczora, tymczasem musieliśmy lądować już o godz. 7.45”.

Warszawa (Tel. wł.) Balon „Polonia”, jeden z dwóch, o których dotąd brakowało wiadomości, wylądował po stronie sowieckiej o jakie 80 km na wschód od Baranowicz. Miejsce nie jest jeszcze ściśle określone.

Gdyby tak było, „Polonia” przeleciałaby w prostej linii 1500 km i zajęłaby drugie miejsce zaraz po balonie LOPP.

Jak dotąd polskie balony wygrały tegoroczny wyścig Gordon-Bennetta



Z dziewięciu balonów, które w niedzielę wystartowały w Leodium (w Belgii), osiem już wylądowało. Na pierwszych miejscach są polskie balony: LOPP, Warszawa i Polonia. Nie wiadomo jeszcze jednak, gdzie wylądował drugi balon belgijski „S-11” (Belgia).

na gorącym uczynku

Polska Agencja Telegraficzna podała niedawno depeszę z Rzymu, w której doniesiono, że wobec przeciwdziałających zarządzeń rządu włoskiego podali się do dymisji prezesi towarzystw ubezpieczeniowych Żydzi — Edgardo Morpurgo i Arnoldo Frigessi di Rattalnia. Ich stanowiska wedle tej relacji zająć mieli — hr. Volpi i Fulvio Suvich.

Depeszę tę w dobrej wierze przedrukowała cała prasa polska. Obecnie okazuje się, że był to głupi figiel, bo zarówno hr. Volpi, b. podesta Wenecji, jak i Fulvio Suvich, ambasador w Waszyngtonie, są — pochodzenia żydowskiego: Ostrożnie z „Patem”.

Katowicka „Polonia” donosi, że według „Monitora”, krzyżem niepodległości został odznaczony p. Mieczysław Tarnawski.

„Znany na bruku katowickim b. legionista Tarnawski — pisze „Polonia” — który stosunkowo niedawno opuścił więzienie, w którym odsiedział karę 3-letniego więzienia za jedno z najgorszych przestępstw popolitych, twierdzi, że to właśnie jego odznaczono.”

Należy wyjaśnić, czy tak jest w rzeczywistości.



W dniach 17, 18 i 19 bm. odbywać się będzie na terenie całej Polski zbiórka na ociemniałych. W dniach tych każdy powinien złożyć ofiarę na Instytut dla Ociemniałych w Łaskach. Na zdjęciu ociemniała dziewczynka czytająca książkę, drukowaną specjalnym piśmem dla niewidomych.

Ujęto zabójcę 71-letniej staruszki

Ohydny zbrodniarz był nawet na pogrzebie swej ofiary

Lwów. — Po miesiącu żmudnych dochodzeń ujęto mordercę Anny Dziezicowej, 71-letniej staruszki, zamieszkałej przy ulicy Józefata.

Mordercą jest Michał Ciapura, b. woźny urzędu skarbowego we Lwowie.

znajomy staruszki. Ciapura bawiąc z wizytą u Dziedzicowej, w chwili, gdy ta podawała mu podwieczorek, wyrwał jej z ręki nóż i poderżnął jej gardło. Cyniczny zbrodniarz udał się nawet na pogrzeb swej ofiary.

„Upiór Paryża” stanie przed sądem

Zbrodniarzowi i jego współnikom doreczono już akt oskarżenia

Paryż. — W końcu listopada rozpocznie się w Wersalu proces przeciwko „wampirowi” Paryża, Weidmanowi, oskarżonemu o dokonanie licznych morderstw. Śledztwo zostało już ukończone.

Weidman oraz współnicy jego, Roger Million i Colette Tricot, przewie-

zieni zostali z więzienia do gmachu sądu, gdzie zawiadomiono ich o terminie procesu. Do sądu sprowadzono także dalszego współnika Weidmana, niejakiego Blanca, który odpowiadać będzie z wolnej stopy. Akta sprawy Weidmana ważą około 20 kg.

Podwójne życie żydowskiego bogacza

W dzień był solidnym właścicielem przedsiębiorstwa, w nocy kradł

Warszawa. — Przed kilku dniami na ulicy Granicznej skradziono beczkę oliwy z wózka Borucha Borow-

skiego. Policja powiadomiona została, że kradzieży dokonali mężczyźni, którzy zajęli taksówkę. Beczkę oliwy

Truł żonę sublimatem wyrodny mąż

Woźny Dylewski z Warszawy stanie w listopadzie przed sądem

Warszawa. — 32-letni woźny Stanisław Dylewski, człowiek żonaty, zapłonął gwałtowną miłością do służącej, Heleny Karczewskiej, do której chodził codziennie w charakterze starającego się. Dylewski posunął się nawet tak daleko, że pojechał do rodziców Karczewskiej, oświadczył się im i został przyjęty.

Na przeszkodzie stanęła jednak żona Dylewskiego. Zbrodniczy woźny postanowił żonę otruć. Ponieważ leczyła się ona w Ubezpieczalni na wątrobę, Dylewski dosypywał do lekarstw sublimatu. Po jednej z dużych dawek Dylewska zmarła. Lekarz stwierdził, że śmierć nastąpiła wskutek otrucia. Dylewskiego aresztowano. Początkowo

Cukiernia i Owocarnia we Włocławku

została przeniesiona z ul. 3-go Maja 40 na Plac Wolności 7. Polecam się i nadać względem Szanownej Klienteli.

K. Mielczarski, Plac Wolności 7. n 18 298

załadowano na taksówkę i odjechano w niewiadomym kierunku. W pogoni za taksówką policja dotarła do kierowcy, który brał udział w kradzieży. Kierowca wskazał adres, dokąd zajęli taksówkę z towarem.

Na ulicy Sieradzkiej 10 w mieszkaniu znanego pasera Szlamy Berszta znaleziono beczkę z oliwą. W tym czasie w mieszkaniu pasera zastano również jednego ze złodziei Lejbe Buktajna (Falkowska 4). Podczas śledztwa wyszły na jaw sensacyjne momenty. Okazało się, że Buktajna jest właścicielem 5 taksówek, 6 dorożek samochodowych przewożących i dwóch platform, jako właściciel biura przewoźowego. Ponadto posiada on kamienicę czynszową i place w Jabłonie. Złodziej-kamienicznik znany jest powszechnie (za dnia) jako solidny kupiec i businessman, z nastaniem jednak zmroku przemienia się zupełnie w złodzieja.

Buktajna zorganizował sobie całą szajkę złodziejską, z którą ostatnio np. dokonał kradzieży całego wagonu szprotkę z dworca kolejowego na ul. Towarowej. Złodzieje w nocy odczepili końcowy wagon ze szprotkami i wyladowali towar na jednej z bocznic, bezpośrednio na dorożek przewożowych, należących do biura przewoźowego Buktajna. Zastępcą Buktajna do spraw złodziejskich był drugi kupiec owocowy z ulicy Muranowskiej 32, Hersz Rozen. Oba złodziei-kupców osadzono w areszcie do czasu wytożenia sprawy. (I. A. P.)

Doktor medycyny dentystycznej

Warszawa. (Tel. wł.) Ministerstwo Wł. wprowadziło nowy tytuł dla kończących Akademię Stomatologiczną. Tytuł będzie brzmiał „doktor medycyny dentystycznej”. (w)

Protest czeków

Warszawa. (Tel. wł.) PKO wprowadziło protest czeków. Na czekach umieszczone będą oświadczenia, które zastąpią protest notarialny. Za oświadczenie to będzie pobierana opłata w wysokości 3 zł. (w)

Odszkodowanie dla rolników

Warszawa. (Tel. wł.) Ministerstwo Rolnictwa tytułem odszkodowania dla rolników za bydło dotknięte pryszczycą wypłaciło dotąd 1.100.000 zł. (w)

Wicepremier powraca z urlopu

Warszawa. (Tel. wł.) Jeszcze w tym tygodniu ma wrócić z urlopu wicepremier Kwiatkowski. Jak wiadomo, bawił on na wypoczynku w swym majątku Owczary pod Krakowem. (w)

Narada dziekanów

Warszawa. (Tel. wł.) W końcu września odbędzie się narada dziekanów 8 Rad Adwokackich, reprezentujących palestrę na terenie wszystkich okręgów apelacyjnych. Tematem obrad będzie położenie, wywołane po wprowadzeniu ograniczeń w przyjmowaniu do adwokatury. (w)

Nominacja

Warszawa. (PAT) Minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego prof. W. Świątosławski mianował inspektora administracyjnego dra Stanisława Stetkiewicza naczelnikiem wydziału przydziałnego Min. W. R. i O. P.

Wrzesień
16
Piątek

Kalendarz słowny-kal.
Piątek: Kornel i Cyprian
Sobota: 5 ran św. Franciszka

Kalendarz słowny-kal.
Piątek: Sędziszaw
Sobota: Drogosław

Słońca: wschód 5:27
zachód 18:08

Długość dnia 13 g. 41 min.

Księżyc: wschód 21:33, zachód 13:03

Faza: 7 dzień po pełni

Adres redakcji i administracji w Łodzi:
Piotrkowska 91, tel. 173-55

Godziny przyjęć: 11—13 i 16—17

DYZURY APTEK
Nocą dzisiejszej dyżurują apteki: Stekel — Łimanowskiego 37 Jankielowicz (Żyd) — Stary Rynek 9, Stanielewicz — Pomorska 91 Borkowski — Zawadzka 45 Gluchowski — Narutowicza 6, Hamburg i Ska — Główna 50, Pawłowski — Piotrkowska 307.

TELEFONY
Pogotowie miejskie 102-90.
Pogotowie P. C. K. 102-40
Pogotowie lekarzy chrześcijańskich 111-16
Pogotowie Ubezpieczalni 205-16.
Straży Pożarnej 8.

TEATRY
Teatr Polski — Cegielniana 37 — „W perfumerii”.
Teatr Popularny — „Dama od Maksyma”.

KINA
Capitol — „Pierwsza miłość”.
Cine — „Zemsta Tarzana”.
Ikar — „Varietés” i „Po wielkiej wojnie”.
Metro — „Zawiniłam”.
Oświatowy-Słońce — „Historia jednej nocy”.
14. Tarzan i zielona bogini”.
Palace — „5 milionów sztuk spadkobiercy”.
Przedwiośnie — „Tajny plan nr. 8”.
Rialto — „Śpiewak jej wysokości”.
Stylowy — „Gwiazda Riwiery”.

KOMUNIKATY
Herbatka towarzyska Str. Nar.
W niedzielę dnia 18 września 1938 r., o godzinie 2 po południu w lokalu Stronnictwa Narodowego Łódź - Śródmieście odbędzie się herbatka, na którą członków wraz z rodzinami zaprasza Zarząd. Wejście za okazaniem legitymacji członkowskiej.

Rejestracja mężczyzn rocznika 1920/21
W piątek, dnia 16. bm. winni się zgłosić do rejestracji mężczyźni z terenu IV komisariatu P. P. o nazwiskach na litery A, B, C, D, E, F, G oraz mężczyźni z terenu XI komisariatu P. P. o nazwiskach na litery A, B, C, D, E, F, G, H, Ch, I, J, K, L, Ł.

Wycieczka do Domaniewic
Oddział Łódzki Polskiego Tow. Krajoznawczego organizuje w niedzielę dnia 25 września wycieczkę do Domaniewic.

Karty kontroli gospodarczego przemianu zboża
Zarząd Miejski w Łodzi podaje do wiadomości, że karty kontroli gospodarczego przemianu zboża, upoważniające producentów rolnych (właścicieli, względnie dzierżawców lub użytkowników gospodarstw rolnych) — pracowników rolnych do przemianu zboża bez uiszczenia opłaty, od otrzymywanej maki i kaszy, są do nabycia w Wydziale Statystycznym — Referat Aprowizacyjny, mieszczącym się przy ul. Narutowicza nr. 47, w godzinach urzędowych, za opłatą 10 groszy.
Zgłaszający się po wymienione karty kontroli, winni posiadać dowód tożsamości.

KRONIKA MIEJSCOWA
Muzeum Historii Sztuki im. Bartoszewiczów
(plac Wolności nr. 1) czynne jest w środy, czwartki, soboty, niedziele i święta w godzinach od 10 do 15.

Na przedmieściu Retkinia
poświęcono i oddano do użytku gmach szkolny, składający się z dziesięciu izb.

W wyniku kontroli studzien
jaką przeprowadzono na przedmieściach 19 studzien zamknięto, bądź też zezwolono na wydanie wody z nich po przygotowaniu.

Generalna lustracja przemysłu
ma być przeprowadzona w celu usprawnienia i zagwarantowania bezpieczeństwa pracy.

Krzyż i ryngraf w hali fabrycznej
W sali przedsalni I. K. Poznański, Ogrodowa 17, robotnicy samorzutnie zawiesili krzyż i ryngraf z Matką Boską.

Najgorzej płatni, ale jednak pierwsi
W ubiegłą niedzielę w ramach Tygodnia Przeciwpowodziowego odbyły się, jak wiadomo, zawody strażackie. Pierwsze miejsce zajął w tych zawodach, zdobywając proporzec i puchar, VI oddział straży pożarnej przy firmie I. K. Poznański (Ogrodowa 17).
Oddział ten, warty to zaznaczyć ma po za sobą 48 lat istnienia. W ciągu swego istnienia oddział VI niejednokrotnie zapisał się chlubnie w akcji ratowania życia i mienia obywateli.

Aryjski skwarek w żydowskim kociołku

Kto montuje „demokratyczny” blok wyborczy w Łodzi
Postulaty automobilistów

Łódź, 15. 9. — W czasie ostatniej konferencji socjalistycznej, międzypartyjnej, zwołanej z inicjatywy Bundu, (oczywiście Żydzi). Niem. Socj. Partię Pracy reprezentował Kociołek, również Żyd, a jedynie obecność Szweczyka z PPS okraszała to towarzystwo żydowskie.

Akcja o dalsze kredyty na roboty inwestycyjne

Około 400 robotników uległo redukcji

Łódź, 15. 9. — Przedstawiciele związków zawodowych podjęli interwencję u władz wojewódzkich i w wojewódzkim Biurze Funduszu Pracy w sprawie przyznania dalszych kredytów na roboty inwestycyjne.

Kwasem siarczanym wypaliła oko niewiernemu przyjacielowi

Sąd skazał Wękwertównę na 3 lata więzienia

Łódź, 15. 9. — 34-letnia Adela Wękwert (Zgierska 107), przeglądaczka towarów w firmie Biderman, w 1935 roku zawarła znajomość z inżynierem tej fabryki Alfredem Brausem. Po pewnym czasie Braus porzucił kochankę i unikał jej.
Dnia 7 maja rb. Wękwertówna na ul. Wolborskiej oblała inż. Brausa kwasem siarczanym powodując wypalenie prawego oka i zeszpecenie twarzy.

Łódź będzie podzielona na 228 obwodów

Łódź, 15. 9. — W związku z wyborami do ciał samorządowych i ustawodawczych dowiadujemy się dalszych szczegółów odnośnie podziału miasta na obwody.

7 miesięcy aresztu za lżenie narodu polskiego

Dwie charakterystyczne sprawy przed Sądem Okręgowym w Łodzi — Sąd skazał Żydówkę i Niemca po 7 mies. aresztu

Łódź, 15. 9. — W Sądzie Okręgowym w Łodzi toczyły się dwie sprawy o obrazę narodu polskiego. W pierwszej sprawie odpowiadała Maśka Warszawska, handlarzka warzyw, która w dniu 1 maja rb. przebywając w szpitalu Ubezpieczalni wszczęła rozmowę między 7 pacjentami na temat pochodzenia socjalistycznego.
Gdy jedna z kobiet oświadczyła, iż Żydów nie należy dopuszczać do pochodzenia socjalistycznego, bo wynikają z niej zła, Warszawska wyraziła się obelżywie pod adresem narodu polskiego.

Pomysłowy oszust żydowski

Zarządzenie dotyczące sztyldów posłużyło do uprawiania oszustwa

Łódź, 15. 9. Zarządzenie władz w sprawie doprowadzenia sztyldów do należytego stanu wykorzystał Żyd łódzki Aron Bialek (Zachodnia), który podając się za właściciela zakładu malarskiego, przyjął od kilkudziesięciu właścicieli różnych przedsiębiorstw zamówienia na sztyldy, pobierając przy tym zaliczki, sięgające w poszczególnych wypadkach do 50 zł.

Zaznaczyć należy że strażacy, którzy wykazują tyle poświęcenia i sprawności w akcji pożarniczej, są najgorzej płatni, obok strażaków słynnego Uszera Kohna.

Stan bezrobocia
Według danych statystycznych Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w Łodzi w okresie od 22. 8. do 3. 9. 1938 r. wypłacono zasiłki ustawowe 6.387 bezrobotnym.

W wyżej wskazanym okresie zarejestrowano 937 nowozgłoszonych, zdjęto zaś z ewidencji pobierających zasiłki 2.043 bezrobotnych na skutek skierowania do pracy zarobkowej, względnie z powodu całkowitego wyczerpania przysługujących im świadczeń.

Dalsza akcja pracowników bankowych

Łódź, 15. 9. — Jeszcze w ubiegłym roku w wyniku akcji, podjętej przez pracowników bankowych, doszło do unormowania warunków pracy i płacy na podstawie umowy zbiorowej, która jednak przyjęta została tylko przez 7 większych i to polskich banków, posiadających swe oddziały w Łodzi.

Obecnie odbyły się narady Związku Pracowników Bankowych, na których postanowiono podjąć akcję w kierunku rozszerzenia układu na wszystkie banki nie wyłączając miejscowych biur kredytowych.

Założony spór pracowników teatru

Łódź, 15. 9. — Zatarę, jaki trwał w teatrach miejskich, został częściowo załagodzony. Dyrekcja zgodziła się honorować niedziele i dni świąteczne, przy czym zobowiązała się do wypłacenia zaległości za czas ubiegły.
Załatwiono również pozytywnie kwestie wstrzymania redukcji oraz składek ubezpieczeniowych za ubiegły czas.

Blacharze żądają podwyżki do 20 procent

Łódź, 15. 9. — W dniu dzisiejszym wyznaczona została w inspektoracie pracy konferencja w celu zawarcia umowy dla pracowników blacharskich.

Żądania blacharzy wyrażają się w podwyżce płac o 15 do 20 pct.

Likwidacja zatargu w firmie „Wółczanka”

Łódź, 15. 9. — Ostatecznie zlikwidowany został zatarg w firmie „Wółczanka” (Wółczańska 53).

Firma zgodziła się wypłacić robotnikom zaległe należności za urlopy i postoje przymusowe.

Strajk chałupników-kuśnierzy rozszerzył się

Łódź, 15. 9. — Strajk chałupników kuśnierzy w dniu wczorajszym na terenie Łodzi rozszerzył się.
Rozpoczęte rokowania doprowadziły do uzyskania częściowego porozumienia i istnieje nadzieja, że w najbliższych dniach spór zostanie załagodzony.

Wykrycie potajemnych rzeźni drobiu

Łódź, 15. 9. — Władze administracyjne zarządziły ostatnio kontrolę i przeprowadziły rewizję, w której wyniku nakryto około 40 potajemnie prowadzonych rzeźni drobiu.

Były one prowadzone przez rzeźników, którzy za rytualne rzeźnienie jednej sztuki drobiu pobierali od 20 do 40 gr czerpiąc z tego wcale pokaźne zyski.

Wszystkich rzeźników pociągnięto do odpowiedzialności karnej.

Krótkie wiadomości

WALKA Z ANARCHIĄ DROGOWĄ

Przygotowania do walki z anarchią drogową, która jest utrapieniem dla pojazdów mechanicznych, są w pełnym toku. Prace organizacyjne prowadzi Liga Drogowa oraz niedawno powołany Komitet Obywatelski do walki z anarchią drogową.

Do akcji zgłosiło się szereg organizacji społecznych, które przyrzekły swą współpracę.

ELEKTRYFIKACJA WOJ. ŁÓDZKIEGO

Elektryfikacja woj. łódzkiego postępuje naprzód. Organizacja „Zempol”, powołana specjalnie w tym celu, podjęła pracę nad budową linii do Żduńskiej Woli w kierunku Sieradza, celem dostarczenia prądu temu miastu. Istniejąca tam elektrownia będzie zniesiona.

Kończy się linia wysokiego napięcia, dostarczająca prąd do Strykowa i Głowna. Buduje się linie do Kozłowa, Łęczycy, Krzepic i Wielunia. Ogólna długość linii, które będą wykonane jeszcze w rb., wynosić będzie 115 km.

ZMNIJSZENIE KAPITAŁU AKCYJNEGO KOLEJEK DOJAZDOWYCH

Na ostatnim walnym zgromadzeniu akcjonariuszy łódzkich kolejek dojazdowych został zmniejszony kapitał akcyjny o kwotę 165 tys. w drodze umorzenia 330 akcji.

KRONIKA DNIA

Na ul. Północnej 2 Aizenberg Alter z ul. Urzędniczej 3 skradł z wozu paczkę przedzwanianą, wartość 120 zł lecz został zatrzymany w czasie pościgu.

W bramie przy ul. Wolborskiej 39 zatrzaśnięta została Bronia Goldberg z ul. Gdańskiej 14. Powodem zamachu zawód miłosny. Desperatkę przewieziono do szpitala.

33-letni Franciszek Daniel (Mielezarskiego 13) został poranny nożem w czasie bójki i odniósł rany klute pięciami w okolicy kregostupa. Rannego opatrzył lekarz pogotowia.

W domu przy ul. Franciszkańskiej 66 zanotowano zbiorowe zatrucia grzybami. Wskutek spożycia grzybów ulegli zatruciu 26-letnia Anna i 60-letnia Waleria Szymczak i 50-letnia Władysława Śmigielka. Zatrute po udzieleniu pierwszej pomocy pogotowie przewiozło do szpitala w stanie śpiączki.

Nowe krwawe zajścia w Palestynie

Wybuch miny pod autobusem — Napad Arabów na posterunek

London (PAT). Po dwóch dniach względnego spokoju w Palestynie środa znów obfitowała w krwawe zajścia, w których kilkanaście osób poniosło śmierć.

Na drodze, ciągnącej się wzdłuż północnej granicy Palestyny, podłożono pod autobus arabski minę lądową. Wskutek wybuchu 10 Arabów poniosło śmierć, a 11 zostało rannych.

Poza ofiarą napadu powstańców na autobus żydowski koło Safad — Jakubem Klingierem, członkiem palestry brytyjskiej w Palestynie, który został zabity na miejscu zmarł w szpitalu postrzelony ciężko dr Józef Schmeir.

W nocy banda arabska napadła na posterunek policji w Betleem. Z Jeruzolimy wysłano do Betleem posiłki wojska i policji. W Jaffie ciężko ranny został policjant brytyjski, a koło Jonin żołnierz brytyjski. Wreszcie w

północnej dzielnicy Jeruzolimy zabitych zostało 2 Arabów.

Jeruzolima. (PAT). W pobli-

żu Ramleh zastrzelono znanego lekarza chorób nerwowych dra Abrahama Rosenthala z Jeruzolimy.

Walki nad rzeką Jang-Tse

Jakich gazów trujących używają... obie strony

Hankau (ATE) Komunikat chiński donosi: Na południowym brzegu rzeki Jang-Tse natarcie Japończyków na linii Dżui-Czang — Nan-Czang nie powiodło się. Górzysty charakter miejscowości znacznie ułatwia Chińczykom obronę. Na północnym brzegu Jang-Tse walki toczą się wciąż dokoła miasteczek Huan-Mei i Guan-Sin. Oba te miasteczka znajdują się w ręku Japończyków, lecz są odcięte od reszty armii japońskiej. Najbardziej zaciekle walki z udziałem wielkich ugrupowań wojskowych toczyły się pod Szan-Czen. Straty japońskie wyniosły tam około 5 tysięcy zabitych i rannych, straty chińskie w kilkudziesięciu tysięcy. Walki są również znaczne.

Komunikat chiński donosi, że energiczne działania lotników chińskich całkowicie paraliżowały ruch kolejowy na tyłach japońskich, wobec czego ruchy wojsk japońskich odbywają się bardzo powoli.

Obie strony komunikują, że przeciwnik używa gazów trujących, przy czym Japończycy używają podobno gazu musztardowego, Chińczycy zaś jakiegoś zielonkawego gazu, który wywołuje ki-

chanie a następnie porażenie błon śluzowych.

Tokio. (ATE) Według doniesień z Tai-Juan, stolicy prowincji Szan-Si, wojska japońskie, które rozpoczęły działania wojenne z miejscowości Li-Szih w zachodnio-środkowej części prowincji, zajęły przystań statków, które kursują przez Żółtą Rzekę. Wojska chińskie poniosły poważne straty. Mówi się o 1500 rannych i 300 zabitych, wśród których Japończycy natomiast mieli stracić tylko 1 zabitego i 1 rannego.

Odjazd „Batorego“

Gdynia. (Tel. wł.) W czwartek wieczorem odpłynął z Gdyni statek „Batory“ udając się przez Kopenhagę i Cherbourg do Nowego Jorku. Zaokrętowało się 550 pasażerów.

Na statku plynie do Ameryki znany prof. Coleman, dalej minister pełnomocny Czechosłowacji w Stanach Zjednoczonych p. Hurban, do którego przyłączył się w Cherbourgu p. Benesz, brat prezydenta republiki.

W charakterze bekoniarza i ekspor-

tera szyniek plynie również na „Batory“ do Ameryki b. minister Floyar-Rajchman. Odpłynął także w komplecie Chór Dana. W Cherbourgu wsiadzie na „Batorego“ znany publicysta amerykański Wolfe, autor „Osmiornicy“. (p)

W Kraju Kłajpedzkim

Kłajpeda (ATE) O stosunku mieszkańców Kraju Kłajpedzkiego do Litwinów świadczy wymownie fakt, zanotowany w ostatnich dniach. Oto w Kraju Kłajpedzkim miały się odbyć gościnne występy Litewskiego Teatru Państwowego. Wszystkie plakaty, rozwiązane w Kłajpedzie i okolicy, zawiadamiające o występach, zostały bądź zdarte, bądź zamalowane znakiem swastyki.

Notowania giełd zbożowo-towarowych

Bydgoszcz, 15. 9. Złoty 13.50—14.00; pszenica 18.75—19.25; jęczmień I st. 14.50—14.75, II st. 14.00—14.25; owies 14.00—14.25; otręby żytnie 10.50—11.00; otręby pszenne m. 11.25—11.75, sr. 11.75—12.25, gr. 12.50—13.00; mąka żytnia 65% 22.50—24.50; mąka pszenna 65% 30.50—33.00. Katoł wice, 15. 9. Złoty 15.75—16; pszenica cz. 21.75—22.25, jedn. 21.50—22, zb. 21—21.50; jęczmień przem. 17—17.50, past. 16—16.50; owies jedn. 17—17.50, zb. 16.25—16.75; otręby żytnie 9.50—10; otręby pszenne gr. 12—12.50, sr. 10.50—11, m. 9.75—10.25; mąka żytnia 65% 26.25—26.75; mąka pszenna 65% 33.50—35.50. Łódź, 15. 9. Złoty 15.25—15.50; pszenica jedn. 21.25—21.75, zb. 21—21.25; jęczmień przem. 14.50—15; owies jedn. 16.50—17, zb. 15—16.50; otręby żytnie 9—9.25; otręby pszenne gr. 10—10.25, gr. 10.25—10.50; mąka żytnia 26.50—27.50; mąka pszenna 65% 36—37. Wrocław, 15. 9. Złoty 14.25—14.50, II st. 14.50—14.75; pszenica cz. 20.25—20.50, zb. 18.75—19, b. 23.25—23.50, zb. 24.25—24.50; jęczmień przem. 15.75—16.25, past. 13.50—13.75; owies I st. 16—16.25, II st. 14.75—15; otręby żytnie 8—8.25; otręby pszenne gr. 9.25—9.50, sr. 8.25—8.50, m. 9.50—10.25; mąka żytnia 65% 27.25—27.75; mąka pszenna 65% 37—38. Warszawa, 15. 9. Złoty 14—14.80; pszenica cz. 22.50—23, jedn. 21.25—21.75, zb. 20.75—21.25; jęczmień I st. 15.25—15.75, II st. 15—15.25; owies I st. 15—15.50, II st. 14.75—15; otręby żytnie 8.75—9.25; otręby pszenne gr. 11.50—12, sr. 10.75—11.25, m. 10.75—11.25; mąka żytnia 65% 24.50—25.25; mąka pszenna 65% 34.50—36.50.

Z wojny hiszpańskiej

Barcelona. (PAT). Komunikat Ministerstwa Obrony Narodowej podaje, że w strefie rzeki Ebro powstańcy, którzy ponieśli ogromne straty, reorganizują swoje zdziatkiwane wojsko, ograniczając się do niewielkiego ognia artyleryjskiego. Na innych frontach nie szczególnego.

Salamanca. (PAT). Komunikat głównej kwatery wojsk gen. Franco podaje, że na różnych frontach nie zdarzyło się nic szczególnego.

Nagłówkowe słowo (tłusto) 15 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy, 5 liczb = jedno słowo, i, w, z, a — każde stanowi 1 słowo. Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 100 słów, w tym 5 nagłówkowych.

OGŁOSZENIA DROBNE

Ogłoszenia wśród drobnych: 1-lamowy milimetr 30 groszy.

Znak oferty naprzykład: z 18 923, n 2745, d 1790 i t. d. = 1 słowo.

Drobne ogłoszenia w dni powszednie przyjmuje się do godz. 10.30, w soboty i dni przedświąteczne przyjmuje się do godz. 9.25.

Potrzebni są:

elektromonter i maszynista

do turbiny parowej. Oferty pod „Turbina“ do Oredownika w Łodzi, Piotrkowska 91. n 18 238

1. DOMY-PARCELE

Dom

centrum miasta cena 15 000 wpłata 7 000, dochód 260 zł miesięcznie. Wazucha, Bydgoszcz, Toruńska 1. n 18 331

6. OŻENKI

Wdowiec

lat 42, właściciel 2 zakładów przemysłowych i kawaler kupiec, lat 39, nawiązała znajomość matrymonialną. Blizsze dane, fotografie, proszę kierować Oredownik. Gdynia. Anonimy do kosza, zwrot fotografii dyskretnie zapewnione. n 17 572

Przystojny

kawaler rzemieślnik 30 lat, 9000 posłubi pannę domem lub gotówką. Zgłoszenia Oredownik Poznań zd 84 273.

Inżynier

niezależny, starszy, posłubi posażną wdowę. Oferty podobna Oredownik Poznań zd 84 257.

7. SPRZEDAŻE

Fryzjerzy!

Bezkonkurencyjny plyn do trwałej ondulacji „Fala de Paris“ — złotych 5.— za litr. Koszta przesyłki dołączam. Rzepkowskiej — Łódź, Wólczańska 112/4. n 17 283

Fryzjerstwo

damsko-miejskie z powodu wyjazdu tania. Oferty Oredownik. Gdynia 2 007. n 17 913

Kolonialkę

maglem. towarem. mieszkanjem sprzedam zaraz. 3 500. Wiadomość Oredownik. Poznań zd 84 295

Okazja

dla młodego rzutkiego. skład papieru, tytoniu miasto powiatowe Oferty Oredownik. Poznań n 18 318

Stemplarnie

częściowo lub w całości tania sprzedam. Oferty Oredownik Poznań zd 84 218.

18. DZIERŻAWY

Wydzierżawie

korzystnie skład kolonialny do brze zaprowadzony. Józef Błaszczak, Duszniki. Szamotuły. zd 83 312

22. ZGUBY

Narzędzia

w skórzanej torbie zginiły. Zwrócić za wynagrodzeniem Florenczak, Krakusa 12 (Chojny). n 18 240

Zaginął

kwit kaucyjny wydany Elektrociepłowni Łódzkiej liczn. 3 530 538/14 487 Józef Kubiak, Łódź, Drewnowa 63.

23. ROZMAITE

Zarobisz

nauczysz się łatwego domowego przemysłu. Informacje tylko nadysłującym znaczek 50-groszowy. Inżynier Ingwer, Białystok. zd 84 221

Mistrz

ceglarski wykonuje w każdym piecu. wypala cegły, na dogodnych warunkach. Kutzner, Międzybuzie, poczta Rojewiec pow. Wągrowiec. zd 84 379

26. SZUKA POSADY

Ogłoszenia do 30 słów dla poszukujących posady w tej rubryce obliczamy po jednej trzeciej cenie drobnych.

b) Inni

Pielęgniarka

zna ginekologię i położnictwo z praktyką kliniczną szuka posady. Zgłoszenia Oredownik Poznań zd 84 075.

Fryzjer

zmienił posadę z trwałą wodną, warunki. Oferty Oredownik Poznań zd 84 106.

Samodzielny

czeladnik piekarski obeznanym cukiernictwem poszukuje zaraz posady. Oferty Oredownik. Poznań zd 83 420

Fryzjerka

szuka posadę z trwałą wodną, warunki. Oferty Oredownik. Poznań zd 83 354

Portierstwa

poszukuje, reperacje. Oferty Oredownik Poznań zd 84 020.

150 zł.

złożyć kaucję za posadę woźnego portiera lub stróża. Oferty Oredownik. Poznań zd 83 039

27. WOLNE MIEJSCA

Stolarze

meblowi młodzi potrzebni zaraz. Praca stała. Wiadomość Oredownik, Skarżysko-Kam. N 18 164

Cholewkarz

samodzielny kawaler potrzebny od zaraz. Oferty Oredownik Poznań zd 84 084.

Kto

chce zarobić 20.— dziennie nie akwizycja. Oferty „Par“ „Prace“. P 7001-57202

Krawieckich

2 czeladników potrzebuje na stałe zaraz, praca pierwszorzedna. Fr. Kaślikowski, Damasławek, poznański. n 18 310

Pomocnik

piekarski-cukierniczy, który pracował piec pieślowej natychmiast potrzebny. Schwengler, Leszno, Narutowicza. n 17 64

Humor zagraniczny



Gdy dziecko nie chce iść spać.

— Słuchaj, Karolku, dziecko 7-letnie kładzie się spać o godz. 7, ośmioletnie o 8...
— To pani nigdy nie sypia?

(„Ric et Rac“, Paryż).

Ogłoszenia 1-lamowy milimetr lub jego miejsce kosztuje: w zwyczajnych na stronie 6-lamowej 15 groszy, na stronie redakcyjnej (4-lamowej): a) przy końcu części redakcyjnej 30 groszy, b) na stronie czwartej 50 groszy, c) na stronie drugiej 60 groszy, d) na stronie wiadomości miejscowych 1.— zł. Drobne ogłoszenia (najwyżej 100 słów, w tym 5 nagłówkowych) słowo nagłówkowe drukiem tłustym, 15 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy. Ogłoszenia większe wśród drobnych poczynając od ostatniej strony, 1-lamowy milimetr 30 groszy. Ogłoszenia skomplikowane, z zastrzeżeniem miejsca — od poszczególnego wypadku 20% nadwyżki. Ogłoszenia do bieżącego wydania przyjmujemy do godziny 10.30, a do wydania niedzielnych i świątecznych do godziny 9.30 rano. Za błędy drukarskie, które nie zniekształcają treści ogłoszenia, administracja nie odpowiada. Ogłoszenia przyjmujemy tylko za opłatą z góry. Nakład i cennik: Drukarnia Polska S. A. w Poznaniu. — Konto P. K. O. Poznań 200 149. Poczta konto rozrachunkowe: Poznań 3, numer kartotek 03.

Prenumerata w Polsce z odnośnikiem gazety do domu miesięcznie (7 razy w tygodniu) 2.50 zł, za granicą miesięcznie od 3.00 zł do 6.00 zł (zależnie od kraju).

Adres redakcji i administracji centralnej: Poznań, św. Marcina 70. Telefon: 40-72, 14-76, 33-07, 44-61, 35-24, 35-25; po godz. 19 oraz w niedziele i święta tylko: 40-72. Redaktor odpowiedzialny: Jan Plazak z Poznania. Za wiadomości i artykuły z m. Łodzi odpowiada Franciszek Przytarski z Poznania. — Za ogłoszenia i reklamy odpowiada Antoni Lesiewicz z Poznania. — Relapsów niezamówionych redakcja nie zwraca. — W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a prenumeratorzy nie mają prawa domagać się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Z notatnika wielkiego detektywa

(Opowiadanie sensacyjne tłumaczone z włoskiego)

2) W prefekturze przyjęto go z chłodną uprzejmością, lecz po paru chwilach potrafił skłonić młodego porucznika do przedstawienia mu dotyczącego przebiegu sprawy. Vidale wyciągnął mu z dużą swadą momenty obciążające, a niezawodnie świadczące przeciw głośnie mu bandycie. Schwytało go na miejscu popełnienia zbrodni, znaleziono przy nim zegarek i inne kosztowności zamordowanego, a twierdzenie bandyty, że obrabował lekarza już zamordowanego, jest przecież zbyt naiwne, by mu można dać wiarę. Carlo utrzymuje, że kto inny popełnił morderstwo na parę chwil przed jego wtargnięciem do mieszkania lekarza, ale ja nie wierzę w podobny zbieg okoliczności!

Vandrey, jako człowiek trzeźwo myślący, również niechętnie wierzył w przypadek, gdy rzeczywistość wskazywała na całkiem logiczny związek faktów — niemniej sprawa ta miała tyle punktów niewyjaśnionych, że tonem głębokiego przekonania oświadczył:

— A jednak nie Carlo zamordował lekarza!

Spokojnie i w kolejnym następstwie wylizcał wszystkie wątpliwości. Dlaczego Carlo nie zamordował lekarza sztyletem, czy rewolwerem, w które był uzbrojony, lecz narzędziem chirurgicznym, które musiał dopiero wyjmować ze szafy? Dlaczego lekarz, wbrew zwyczajowi, pozostał tego popołudnia w domu, oddalwszy zarządczynię? Jakim sposobem Carlo wtargnął do mieszkania? Gdyby dzwonił, to tylko lekarz mógłby mu otworzyć, a w takim razie czemu go nie zamordował w przedpokoju, lecz dopiero w pokoju ordynacyjnym? A gdyby Carlo otwierał był przedpokój wytrychem, to ktoś byłby przecież słyszał. O tej porze panuje w domu taka cisza, że najrzeczniejszy włamywacz nie potrafi oderwać zamka tak ostrożnie, by nie zwrócić uwagi. Czym był więc w tej chwili zajęty doktor Cosso i gdzie pacjent, czy pacjentka, której robił właśnie iniekcję?

Porucznik Vidale uważnie wysłuchał zastrzeżeń Vandreya i odrzekł:

— Nie sądzę, by doktor Cosso miał być u siebie o tej porze pacjenta. To nie była jego godzina ordynacyjna i o ile mogłem zbadać, nikt nie wchodził do domu. Przypuszczam raczej, że doktor Cosso był w domu sam, zajęty jakimś badaniem naukowym. Wiadomo, że zajmował się specjalnymi studiami w dziedzinie transfuzji krwi i prawdopodobnie dokonywał jakichś eksperymentów na sobie. Sądzę, że właśnie zamierzał zrobić sobie iniekcję, gdy Carlo zadzwonił.

— Carlo dzwonił do mieszkania? — spytał Vandrey zdumiony.

— Tak, że przyciskał guzik elektryczny dzwonka, to stwierdzono ponad wszelką wątpliwość. Odcisk jego palca całkiem wyraźny był na guziku. Prawdopodobnie próbował poprzednio otworzyć drzwi kluczem podrobionym, gdyż zarządczyni twierdzi, że po powrocie z trudem otworzyła drzwi, gdyż zamek był zepsuty. Ale widocznie mu się nie udało otworzyć drzwi, a może też zauważył, że doktor Cosso usłyszał szmer wyszedł do przed-

pokoju, wobec czego miał bezczelność zadzwonić. Lekarz mu otworzył. Carlo pod jakimś pozorem wszedł z nim do pokoju ordynacyjnego i tu go zamordował. Dlaczego to uczynił przy pomocy noża chirurgicznego, a nie swej broni, nad tym prawdziwie nie ma powodu łamać sobie głowy. Może w celu z góry obmyślonym chciał zatrzeć ślad zbrodni, może mu było łatwiej ująć nóż, niż sięgnąć po broń do kieszeni...

Uwagi Vidale miały za sobą dużo słuszności, jakkolwiek nie usuwały wszystkich wątpliwości. Vandrey zwykł był polegać tylko na własnych obserwacjach.

— Czy nie zechciałby mi pan pokazać dzwonka, który pan kazał odjąć od drzwi lekarza? — poprosił.

Vidale przedłożył mu całkiem zwyczajny dzwonek z białym guzikiem. Równocześnie podał mu też szkło powiększające mówiąc: — Na guziku zobacz pan odcisk palca Carla. Proszę go porównać z tym oto zdjęciem fotograficznym, które kazałem sporządzić, a przekona się pan o jego autentyczności.

Vandrey przez szkło powiększające wpatrywał się w biały, owalnie wydłużony guzik, na którym rysowały się wyraźnie delikatne linie naskórka, stanowiące nieomylny dowód tożsamości. Detektyw nie wątpił ani na chwilę, że ma przed sobą odcisk palca Carla, a jednak go coś zastanawiało. Spytał:

— Czy w chwili uwiecznienia Carlo miał ręce bardzo brudne lub zatłuszczone palce?

Porucznik zaprzeczył: — Nie mogę twierdzić, by miał ręce niezwykle wypiełgnowane, ale nie były też specjalnie brudne. Cemu pan o to pyta?

— Bo mnie dziwi ta niezwykle wyrazistość odcisku. To mi nasuwa myśl, że na guziku była już wprawdzie jakaś miękka, kleista masa, stanowiąca doskonały podkład dla tego niezwykle wyraźnego odcisku. Czy ma pan tu w prefekturze laboratorium chemiczne i dobry mikroskop? Chciałbym zbadać.

Porucznik Vidale się uśmiechnął. Jego zdaniem kolega amerykański doprowadza skrupulatność do przesady — niemniej zaprowadził go do laboratorium i życząc miłego zajęcia oraz dobrej nocy pozostawił go własnym losom.

A Piotr Vandrey całą noc spędził nad mikroskopem, przy pomocy rozmaitszych odczynników badając osad na guziku. Ale z braskiem dnia wiedział znacznie więcej od porucznika. Analiza chemiczna wykazała, że odcisk Carla utworzył się na podkładzie bładoróżowej masy z pudru, wosku i różanego olejku. Po dłuższym namyśle doszedł do przekonania, że jest to krem, używany przez eleganki do zabarwiania i polerowania paznokci. Był już pewny, że przed przyjściem Carla jakaś pacjentka o starannie pielęgnowanych rękach dzwoniła do lekarza. Musiała mieć długie paznokcie, więc nacisnęła guzik elektryczny nie koniuszkiem palca, lecz powierzchnią paznokcia. Kto jest owa kobieta, o której wie na razie tylko tyle, że nosi długie paznokcie i czyści je francuskim kremem? Dlaczego nie zgłasza się na

policej, by powiedzieć, że była u lekarza bezpośrednio przed zamordowaniem go? Vandrey był zdecydowany pozostać w Genui, dopóki nie wysłodzi owej kobiety, by ją zapytać o szczegóły jej bytności u lekarza.

Chodzi wprawdzie tylko o zbrodniarza i osławionego bandytę, którego posadzają, że długi szereg zbrodni powiększył jeszcze jedną, mimo to Vandrey w imię prawdy i sprawiedliwości postanowił uwolnić go od niesłusznego zarzutu. Odezwała się w nim ambicja zdolnego detektywa, który oto nabił sobie do głowy, że za wszelką cenę musi wykazać niewinność Carla!

Wczesnym rankiem Vandrey był znów w mieszkaniu doktora Cossa i poprosił starą zarządczynię, by mu pozwoliła przejrzeć księgę, w której lekarz zapisywał swych pacjentów. Po długim zastanowieniu Vandrey zanotował sobie nazwisko i adres księżnej Juany Pian-Pignatelli.

Z księgi doktora dowiedział się, że księżna była jego pacjentką od szeregu miesięcy. Leczyła się na anemię i nerwy, a doktor Cosso robił jej dwa razy tygodniowo iniekcje arsenikowe. Co środek i sobotę odwiedzał ją o godzinie 10 przed południem, a w księdze swej notował rodzaj i wielkość dawki. Dopiero w ostatnią środę, w dzień popełnienia morderstwa, wizyta nie była wpisana, z czego detektyw wnosił, że z jakiegoś powodu lekarz nie odwiedził księżnej.

Dzięki zasięgniętych informacjom Vandrey miał dokładne wyobrażenie o osobie księżnej. Mimo to ogarnęło go dziwne onieśmienie, gdy o trzeciej po południu zameldowawszy się ujrzał ją wchodzącą do wielkiego salonu. Tak, jest istotnie niezwykle piękna, tak piękna, że Vandrey uczuł nagłe, iż serce wali mu w piersi jak wówczas, kiedy będąc młodzieńcem, walczył się po lesie marząc, że lada chwila napotka jakąś czarowaną królewnę. Nie darmo jednak był detektywem i narzeczonym pięknej jasnowłosej dziewczyny, oczekującej go po drugiej stronie oceanu. Szybko się tedy opamiętał i w poczuciu swego obowiązku i urzędu złożył księżnej niemy i sztywny ukłon.

Głos jej brzmiał dziwnie spokojnie, gdy się doń odezwała.

— Pan z policji, nieprawdaż? Przeczuję, że ktoś się do mnie zgłosił. W jakim celu pana przysłało?

Nielatwo było agentowi zadać pytanie przygotowane wobec tej powagi i godności, z jaką go przyjęła. Mimo to siłą woli opanowawszy niepokój, z którego nie umiał sobie zdać sprawy, podniósł na nią oczy i rzekł: — Przychożę zapytać, gdzie Jej Księżca Wysokość była wczoraj o tej porze?

Księżna spojrzała nań poważnie i nie spuszczaając oczu odparła:

— Wczoraj o tej porze byłam u doktora Cosso.

— Co pan tam robiła? — spytał głosem zdławionym.

Księżna otuliła się szczerzej czarnym welonem, osuwającym się jej z ramion, i rzekła powoli:

— Zabiłam lekarza. Długim, cienkim nożem przebiłam mu serce.

Piotr bezwiednie cofnął się o dwa czy trzy kroki. Tego za wiele — to przekracza jego pojęcie. Czyż możliwe,

by ta piękna, wyniosła dama, stojąca przed nim tak spokojnie, popełniła była zbrodnię, do której oto przyznaje się?

— Dlaczego... dlaczego... Jej Wysokość... to zrobiła? — manotował detektyw nie mogąc wydobyć głosu z zaciśniętej krtani.

Przy tych słowach Vandreya w Julianie Pignatelli dokonała się raptowna zmiana. Dotąd była księżną, podobną do marmurowego chłodnego posągu; teraz przemieniła się w kobietę, cierpiącą, udręczoną, której oczy napełniły się łzami, a głos drżący wzruszeniem do głębi przejął detektywa.

— Zabiłam go — szepnęła — ale nie wiem... nie wiem... dlaczego

Vandrey nie rozumiał, co chciała przez to powiedzieć. Zabiła człowieka, więc musi przecież wiedzieć, dlaczego to uczyniła. Czy doktor Cosso ją obraził, czy ułżył jej godności, czy też miała inny jakiś powód, który ją pchnął do zbrodni?

Juana nie mogła odpowiedzieć na żadne z jego pytań. Wiedziała tylko, że poprzedniego dnia doktor Cosso prosił ją listownie, by wyjątkowo przysłała do niego po południu, gdyż on u niej być nie może. Czyniąc zadość prośbie lekarza, którego znała od pół roku i do którego odnosiła się z pełnym zaufaniem, udała się o oznaczoną godzinę do jego mieszkania na Via Borgosacco. Doktor Cosso sam jej otworzył i wprowadził do pokoju ordynacyjnego. Na stole leżała już przygotowana strzykawka, więc po kilku konwencjonalnych słowach podala mu obnażone ramię, a on szybkim, wprawnym ruchem zrobił jej iniekcję podskórną. Aż do tej chwili księżna doskonale sobie wszystko przypominała i zdawała sprawę ze wszystkich szczegółów.

Ala potem stało się coś strasznego i zgoła niewytłumaczalnego. Gdy lekarz zrobiwszy iniekcję, odłożył strzykawkę na stoliku, ona uczuła ku niemu tak bezgraniczną, szaloną, niepołamowaną nienawiść, że bezwiednie, nie wiedząc, co czyni, jak gdyby pod wpływem obcej jakiejś siły, pochyciła z szafy długi, ostry nóż i błyskawicznie pchnęła go nim w serce. Aż do owej chwili nie czuła do niego żadnej nienawiści, był jej najzupełniej obojętnym, a jednak go zamordowała, musiała go zamordować pod wpływem jakiegoś nakazu z zewnątrz.

— Ja nie wiem, dlaczego go zabiłam... wszystko we mnie ciemne i pogmatwane, — szepnęła bezradnie zaskamując ręce gestem rozpacz. — Cemu ja to zrobiłam, czemu...

To jednak dziwne. Oto kobieta, która przyznaje się do morderstwa, twierdzi jednak, że wola do tego czynu nie wypłynęła z jej istoty, utrzymuje, że zbrodnia ta obcą jest jej duszy i przysięga, że zgoła nie wie o swym występkę. Dziwne, niewytłumaczalne, jak sam czyn, było też jego upozorowanie, a jednak Vandrey w nie wierzył.

I stało się, że wobec tego zbiegu okoliczności Vandrey nie wyjechał ani pierwszym, ani drugim statkiem, mającym go zawieźć do Alicji. Ponieważ księżna nie mogła mu wyjaśnić zbrodni, którą popełniła, zaczął się informować co do trybu życia, zwyczajów i losów zamordowanego.

(Dokończenie nastąpi).

ADAM NAWICZ

Za cudze winy

64) — Jak dawno wiesz o tym? — zapytał, gdy umilkła.

— Od trzech tygodni.

— I teraz mi dopiero o tym powiedziałeś! — krzyknął uniesiony gniewem. Nie, to być nie może! Cemu nie oszukiwałaś mnie dalej? Nie byłoby to przecież tak trudne, chyba, że ktoś groził ci wyjawieniem tajemnicy.

— Oprócz mnie nikt o tym nie wie — odrzekła dumnie.

— A ten, kto ci o tym powiedział — przecież ta osoba musi o wszystkim wiedzieć!

— Tak, ale ten człowiek nie żyje.

— A kto to jest?

— Borowski, zamordowany w Le-

śniewiel

Na szczęście nie pojęła Anna całej grozy tego okrzyku i nie domyśliła się, jak straszne podejrzenie zbudziło się z błyskawiczną szybkością w umyśle Rodzińskiego. Ale równie prędko przytłumił je i już trochę spokojniej zapytał:

— Czy informator twój słowa swoje stwierdził dowodami? — zapytał wreszcie.

— Nie.

— A więc może to nieprawda?

— Prawda! Ja później otrzymałam potwierdzenie jego oskarżenia i otrzymałam dowody.

— Od kogo?

— Od Andrzeja Ormińskiego, me-

go opiekuna, o którym ci już wspominałam.

— Ach, więc on brał udział w tym oszustwie?

— Andrzej miałby oszukać kogoś! — rzekła Anna z uśmiechem. — O, nie! On sam dowiedział się o tym kilka tygodni przedemną.

— Z tego samego źródła?

— Tak. Tylko Andrzej pojechał i sprawdził wszystko.

— Gdzie jest ten człowiek?

W oczach Anny śmiertelne błysnęło przerażenie.

— Ja — nie — wiem — wyjąkała.

— Doprawdy? — zapytał podejrzliwie.

— Czy dalem ci kiedykolwiek powodów wątpić o moim słowie? Zresztą on by ci nic innego nie powiedział.

— Widziałeś go po dowiedzeniu się o tajemnicy?

— Tak. Raz jeden.

— I on potwierdził słowa Borowskiego?

— Najzupełniej! — teraz mniej łatwo nade mną! — szepnęła, wyciągając ku niemu ręce. — Pomyśl, jak ja cierpię! Pomyśl, ile tracę...

— Wiem, wiem — przerwał z bólem, — lecz czemu nie milczałaś dalej? Cemu nie ukrywałaś prawdy przede mną?

— Bo cię kocham! — odrzekła, zdejmując z wolna pierścionek zaręczynowy z palca.

— Ta hańba zabije mnie! — krzyknął, zrywając się z kanapy. — Nie mogę jej brać na siebie! Nie mogę!

— Ach, Stefanie — wołała, chwytając jego ramię — nie opuszczaj mnie! Nie odchodź ode mnie!

Rodziński zawahał się na chwilę, lecz zaraz potem odsunął ją lekko od siebie. Anna spuściła ręce — on zaś, nie oglądając się już, wybiegł z salonu. Brylantowy pierścień wypadł z jej palców i potoczył się na ziemię.

(Dokończenie nastąpi).

Ucieczka z łodzi podwodnej w... spadochronie

Boja ratunkowa, wynalazek polskiego inżyniera — Sukces naszej marynarki

„W ostatnich latach zatonięły następujące łodzie podwodne: „S. 4” — amerykańska, „F. 14” — włoska, „M. L.” i „Posej don” — angielskie, „l'Ondine” i „Prometé” — francuskie. We wszystkich tych okrętach, które zatonięły na głębokościach stosunkowo nieznacznych, bo nie przekraczających 50 m. załogi zginęły. Z jednego tyłu „Posej dona” udało się uratować 2 marynarzy przez wyrzucenie torpedowe.”

Tyle mówi wycinek z suchego artykułu w prasie specjalnej. Czy trzeba podnosić, ile te zwyczajne słowa zawierają w sobie tragicznej treści?... Kiedy okręt podwodny osiadł na dnie, kiedy jasne się stanie, że o własnych siłach się nie podniesie, wówczas w człowieku najczęściej bierze górę bestia. Pomimo, że w takich razach tylko zimna krew może załogę ratować, człowiek szaleje...

We wnętrzu okrętu podwodnego, w jednym z miskropijnych oficerskich pomieszczeń wmontowana jest w ścianę pięknie wypolerowana tablica z 4 pistoletami automatycznymi dużego kalibru, zamkniętymi na zamek, od którego klucz znajduje się w rękach dowódcy. Oficerowie niechętnie udzielają wyjaśnień na ten temat, bo przeznaczeniem tej broni jest poskromienie bestii w człowieku, kiedy szaleństwo odbiera mu rozum, kiedy w oczach staje upiór śmierci z uduśnienia.

Młody organizm, mięśnie ciągłymi ćwiczeniami doprowadzone do maksimum sprawności i żywo pulsujący mózg chcą żyć za wszelką cenę. Wówczas łatwo zapomnieć o karności, o honorze... Do głosu dochodzi pierwotne prawo dżungli: kto mocniejszy, ten lepszy...

Pistolety na lśniącej tablicy są przeznaczone dla tych, którym o honorze zapomnieć nie wolno, którzy na barkach swoich dźwigają odpowiedzialność za los powierzonego sobie okrętu i kilkudziesięciu ludzi... Mają być tym środkiem, którym oficerowie muszą swoim podkomendnym przypomnieć do opamiętania się. Środek to zresztą zawodowy, o czym świadczą protokoły, spisane bezpośrednio po zejściu komisji śledczych do tych okrętów podwodnych, które wraz z martwą załogą wyciągnięto na powierzchnię.

Należy stwierdzić, że pomimo olbrzymich postępów, jakie poczyniło budownictwo okrętów podwodnych w ostatnich 2 dziesiętnikach lat, dotychczas nie udało się zapewnić im całkowitego bezpieczeństwa. Można by to uzyskać tylko przez znaczne powięk-

szczenie wyporności okrętu ze szkodą jego zdolności bojowej, zwłaszcza szybkości, którą nawet w obecnym stanie rzeczy ma stosunkowo niewielką.

Konstruktorzy okrętów podwodnych stanęli wobec zagadnienia trudnego: albo zapewnić im całkowite bezpieczeństwo, ale przytępić, jeżeli nie zupełnie obciążyć pazury, albo zachować pazury kosztem bezpieczeństwa. Nie uznające kompromisów życie dało rację tej drugiej alternatywie. Okręty podwodne są więc dzisiaj dla wroga groźne, ale jako bardzo czułe na uszkodzenia, posiadają bezpieczeństwo względne.

Wynalazczość ludzka, raz wypowiedziawszy się na rzecz zachowania i wzmocnienia zdolności bojowej okrętów podwodnych kosztem ich bezpieczeństwa, nie przestała jednak zajmować się rozwiązaniem problemu ratowania załogi w wypadku zatonięcia okrętu na głębokościach nie przekraczających 100 m. Głębokości większe nie wchodzi przy tym w rachubę, bowiem ograniczona warunkami technicznymi wytrzymałość ścian okrętu na ciśnienie wody obliczona została tylko do tej mniej więcej głębokości.

Myśl ludzka, raz w tym kierunku pobudzona, nie ustawała w pracy, a wysiłek jej został uwieczniony wresz-

cie rezultatem pomyślnym. Po wielu ewolucjach i próbach zastosowano na okręcie podwodnym boję ratunkową, rodzaj próżnego naczynia, do którego można dostać się z wnętrza okrętu. W razie zatonięcia okrętu podwodnego i niemożności wypłynięcia na powierzchnię pomimo odrzucenia ołowianego kila, komendant daje załogę rozkaz opuszczenia okrętu w ustalonej kolejności, bowiem wspomniana boja może pomieścić niewiele, jak 2 ludzi. Wyznaczeni marynarze wchodzą do środka, zamykają szczelnie właz, po czym zwolniona ze swojego gniazda boja wydostaje się na powierzchnię niby duża bańka powietrza.

Jeżeli w pobliżu nie ma żadnego okrętu, wówczas obsada boi zaczyna niezwłocznie nadawać sygnały „S. O. S.” z podręcznej stacji radiowej. Przez cały czas załoga zatopionego okrętu może porozumiewać się z obsadą boi za pośrednictwem kabla telefonicznego, idącego wewnątrz stalowej liny, która łączy boję z okrętem. Skoro obsada boi ma już ją opuścić, wówczas daje sygnał pozostałej na dnie morskim załodze, po czym boja z zamkniętym szczelnie wylazem zostaje ściągnięta z powrotem przy pomocy kabla w głąb morza na swoje miejsce w podwójnej skorupie okrętu. Z kolei opuszcza okręt i wchodzi do boi 2 na-

stępnych marynarzy itd. aż do komendanta włącznie.

Rzecz prosta, istnieć będzie zawsze niebezpieczeństwo, że nigdzie w pobliżu nie będzie żadnego okrętu, który zająłby się ratunkiem marynarzy, wypływających na powierzchnię morza. Jednakże niebezpieczeństwo to nie jest takie groźne, jakim z pozoru się wydaje. Trudno sobie wyobrazić, aby niewypłynięcie okrętu podwodnego podczas ćwiczeń przeszło niezauważone. Nie może do tego dopuścić pływająca na powierzchni boja ratunkowa, która oznaczać będzie miejsce katastrofy nawet w tym wypadku, jeżeli obsada opuści ją na składanej tratwie gumowej.

Chyba że stało się to podczas wojny, na dalekich zwiadach. Ale na wojnie giną również okręty nawodne wraz z całą swoją załogą, czasami w pół minuty po storpedowaniu. Na to już rady nie ma i być nie może. W każdym razie stwierdzić trzeba, że wynalazek boi ratunkowej rozwiązuje niemal całkowicie kwestię ratowania załogi okrętu podwodnego, który zatonał na głębokości, nie przekraczającej 100 m.

Znaczenie boi ratunkowej jest dla marynarza podmorskiego prawie identyczne ze znaczeniem, jakie dla lotnika ma spadochron. Wielu marynarzy zawdzięczać jej będzie życie. Wiele matek i żon błogosławić będzie jej wynalazcę, którym jest Polak, inżynier Lucjan Kłopotowski. Jest to zarazem sukces naszej młodej marynarki, która potrafiła dać taki cenny wkład do wynalazczości ludzkiej na tym polu.

MIECZYSLAW ZYDLER

Ofiarność śląskiego ślusarza

W pismach śląskich czytamy: Niejaki p. Śliwa, z zawodu ślusarz ze Śląska, od pewnego czasu opiekuje się szkołą powszechną w Pińkowicach, pow. pińskiego na Polesiu. W tych dniach odwiedził on swoich pupilów, ofiarując im aparat radiowy, oraz wręczył gotówkę w sumie 600 zł na pomoc naukową dla szkoły.

P. Śliwa w przyszłym roku zaprasza na Śląsk na swój koszt 30 uczniów tej szkoły. P. Śliwa we wsi Pińkowice dwukrotnie walczył w czasie wojny niemiecko-rosyjskiej i polsko-bolszewickiej. Doznał on też w tym czasie wiele pomocy od mieszkańców tej wsi, za co wyraził swą wdzięczność w tak ładnej formie.



KOŃSKA BIESIADA

Tow. Dobroczynności w Rockleigh w stanie New York urządziło „biesiadę” dla wysłużonych szkap, w której „wzięły udział” konie z występującego w mieście cyrku.

Zegary WAGARY!

O — słodkie wspomnienia
Dawnych, szkolnych czasów! —
O — lata — tak pełne
Przeróżnych figlasów,
Że i dzisiaj jeszcze,
Gdy wrócę na pamięć,
Czek się rozkrochmala —
Tak mocne ich znamie! —
O — bo też nie było,
Kiedym ja był szczeniakiem,
Żadnych mechanizmów
Co każde spóźnienie,
Co każde zaspianie,
Każe zagapienie,
Każe... zacczekanie
Na me utrapienie
Notowały w księgach —
Bywało — czek czasem
Bryknął — bie raczo
Na spotkanie z lasem,
By o rannej rosie

Gęba coraz bledsza
Osmagać się mogła
Drobiną powietrza...

Bywało, że właśnie
Z powyższej przyczyny
Spóźniał się szczeniaczek
„Male” pół godziny —
I co? — I nic! — Słowo! —
Gdy wniósł do klasy,
Przyjaciele sztuczne
Zrobili halasy,
A jam się wślizgiwał
W czasie tej sztucznej „wrzawy”
Jak wąż tresowany
Do swej szkolnej ławki! —
Nigdy nie podpadło:
Profesor krótkowidz,
Gdy wołał czy jestem —
Zawsze miał odpowiedź! —
Zawsze ktoś z kolegów

Krzyknął me nazwisko —
I cóż? — Świat istnieje
Do dziś mimo wszystkol —

Tak — ale widocznie
Panowie z Oświaty
Boją się, że właśnie
To zaszkodzi światu,
Bo dali zlecenie,
By pod groźbą kary —
Wprowadzić piszące
Spóźnienia zegary! —
Automat i młodość! —
Nie bardzo rozumiem!
Cóż, gdy biurokracizm
Musi się wyszumieć!



Mam też drugi kwiatek
Na danie dzisiaj:
Otóż wyszło także
Zlecenie — w tym sensie,
Iżby — jeśli która
Z młodziutkich dziewczątek
Zamiast na naukę,
W parku szła zakątek —
Policja ją zaraz
Ma legitymować —
I do szkoły dziewczę

To zatranslokować! — — —
O — słodkie dziewczęta! —
O — buzie przekrasne! —
Skończ się wagary
I wycieczki „w jasne”! —

Będziecie się uczyć,



Będziecie mądrzejsze
Niżli pokolenia
Współczesne — dzisiejsze —
Mimo to — żal mi was —
Żal jakże ogromnie! —
Bowień pozbawiają
Was uroczych wspomnień! —
Szkoła będzie dla was
Wspomnieniem koszmarnym,
Jakąś wręcz torturą —
Snem o, jakże czarnym! —
Panowie z Oświaty —
Czy by się nie dało —
W chwili, gdy na świecie
Radości tak mało —
Nie pozbawiać jej choć
Tych niewinnych smyków —
Czy by się nie dało
Cofnąć... okólników?!

STANSO.